

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

57. vuosikerta

8. syyskuuta 2014

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2014/C 303/02	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	--	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2014/C 303/03	Asia C-675/13 P: Valitus, jonka Zoo Sport Ltd on tehnyt 16.12.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-455/12, Zoo Sport Ltd v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), väliintulijana unionin yleisessä tuomioistuimessa K-2 Corp., 16.10.2013 antamasta tuomiosta.	2
2014/C 303/04	Asia C-676/13 P: Valitus, jonka Zoo Sport Ltd on tehnyt 17.12.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-453/12, Zoo Sport Ltd v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), väliintulijana unionin yleisessä tuomioistuimessa K-2 Corp., 16.10.2013 antamasta tuomiosta.	2
2014/C 303/05	Asia C-28/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Okręgowy w Częstochowie (Puola) on esittänyt 20.1.2014 – Ryszard Pańczyk v. Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie	3

2014/C 303/06	Asia C-101/14 P: Valitus, jonka Brown Brothers Harriman & Co. on tehnyt 20.2.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-389/13, Brown Brothers Harriman & Co. v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 9.12.2013 antamasta tuomiosta.	3
2014/C 303/07	Asia C-191/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Itävalta) on esittänyt 17.4.2014 – Borealis Polyolefine GmbH v. Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft	3
2014/C 303/08	Asia C-192/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Itävalta) on esittänyt 17.4.2014 – OMV Refining & Marketing GmbH v. Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft	5
2014/C 303/09	Asia C-226/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 8.5.2014 – Eurogate Distribution GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Stadt	6
2014/C 303/10	Asia C-228/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 12.5.2014 – DHL Hub Leipzig GmbH v. Hauptzollamt Braunschweig	7
2014/C 303/11	Asia C-229/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeitsgericht Verden (Saksa) on esittänyt 12.5.2014 – Ender Balkaya v. Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH.	8
2014/C 303/12	Asia C-241/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgerichts Baden-Württemberg (Saksa) on esittänyt 16.5.2014 – Roman Bukovansky v. Finanzamt Lörrach.	8
2014/C 303/13	Asia C-242/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Mannheim (Saksa) on esittänyt 19.5.2014 – Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH v. Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel ja Gerhard Vogel	9
2014/C 303/14	Asia C-245/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Handelsgericht Wien (Itävalta) on esittänyt 21.5.2014 – Thomas Cook Belgium NV v. Thurner Hotel GmbH.	10
2014/C 303/15	Asia C-251/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 26.5.2014 – Balázs György v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	10
2014/C 303/16	Asia C-255/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 27.5.2014 – Robert Michal Chmielewski v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	11
2014/C 303/17	Asia C-256/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugali) on esittänyt 28.5.2014 – Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa, SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira.	12
2014/C 303/18	Asia C-257/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Amsterdam (Alankomaat) on esittänyt 28.5.2014 – C. van der Lans v. Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV	12
2014/C 303/19	Asia C-270/14 P: Valitus, jonka Debonair Trading Internacional Ld ^a on tehnyt 3.6.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-356/12, Debonair Trading Internacional Ld ^a v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 3.4.2014 antamasta tuomiosta	14
2014/C 303/20	Asia C-274/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Espanja) on esittänyt 5.6.2014 – Banco de Santander S.A.	15

2014/C 303/21	Asia C-276/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 5.6.2014 – Gmina Wrocław v. Minister Finansów	16
2014/C 303/22	Asia C-277/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 5.6.2014 – PPUH Stehcamp Sp. j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek v. Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi	16
2014/C 303/23	Asia C-278/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Alba Iulia (Romania) on esittänyt 6.6.2014 – SC Enterprise Focused Solutions SRL v. Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia.	17
2014/C 303/24	Asia C-279/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 6.6.2014 – Catharina Smets, Franciscus Vereijken v. TUIfly GmbH	18
2014/C 303/25	Asia C-287/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Gyulai Törvényszék (Unkari) on esittänyt 11.6.2014 – Eurospeed Ltd v. Szegedi Törvényszék	18
2014/C 303/26	Asia C-288/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Timiș (Romania) on esittänyt 12.6.2014 – Silvia Ciup v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara	19
2014/C 303/27	Asia C-291/14 P: Valitus, jonka Faci SpA on tehnyt 12.6.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-46/10, Faci SpA v. Euroopan komissio, 20.3.2014 antamasta tuomiosta	20
2014/C 303/28	Asia C-293/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 13.6.2014 – Gebhart Hiebler v. Walter Schlagbauer	21
2014/C 303/29	Asia C-295/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka de Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 16.6.2014 – DOW Benelux ym. v. Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu	21
2014/C 303/30	Asia C-297/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 17.6.2014 – Rüdiger Hobohm v. Benedikt Kampik Ltd & Co., Benedikt Aloysius Kampik ja Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien S. L.	22
2014/C 303/31	Asia C-298/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 16.6.2014 – Alain Laurent Brouillard v. Cour de cassationin lakimiesavustajien palvelukseen ottamiseksi järjestetyn kilpailumenettelyn valintalautakunta, Belgian valtio.	23
2014/C 303/32	Asia C-300/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep te Antwerpen (Belgias) on esittänyt 20.6.2014 – Imtech Marine Belgium NV v. Radio Hellenic SA	24
2014/C 303/33	Asia C-301/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 24.6.2014 – Pfotenhilfe Ungarn e.V. v. Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein	25
2014/C 303/34	Asia C-306/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 25.6.2014 – Direktor na Agentsia "Mitnitsi" v. Biovet AD	26
2014/C 303/35	Asia C-312/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Ráckevei Járásbíróság (Unkari) on esittänyt 1.7.2014 – Banif Plus Bank Zrt. v. Márton Lantos ja Mártonné Lantos	27

2014/C 303/36	Asia C-316/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Rüsselsheim (Saksa) on esittänyt 2.7.2014 – Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock ja Florian Hußock v. Condor Flugdienst GmbH	28
2014/C 303/37	Asia C-317/14: Kanne 2.7.2014 – Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta	28
2014/C 303/38	Asia C-330/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 8.7.2014 – Gergely Szemerey v. Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	29
2014/C 303/39	Asia C-331/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) on esittänyt 8.7.2014 – Petar Kezić, itsenäinen yrittäjä, Trgovina Prizma v. Slovenian valtio.	30
2014/C 303/40	Asia C-334/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Mons (Belgia) on esittänyt 9.7.2014 – Belgian valtio v. Nathalie De Fruytier	31

Unionin yleinen tuomioistuin

2014/C 303/41	Asia T-189/14 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 25.7.2014 – Deza v. ECHA (Väliaikainen oikeussuoja — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — ECHAN hallussa olevat asiakirjat, jotka sisältävät tietoja, jotka yritys on antanut kemikaalin käyttöä koskevan lupahakemuksensa yhteydessä — Päätös, jolla kolmannelle myönnetään oikeus tutustua asiakirjoihin — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyys — Fumus boni juris — Intressivertailu)	32
2014/C 303/42	Asia T-420/14: Kanne 11.6.2014 – Wine in Black v. SMHV – Quinta do Noval – Vinhos (Wine in Black)	33
2014/C 303/43	Asia T-422/14: Kanne 11.6.2014 – Viscas v. komissio	33
2014/C 303/44	Asia T-424/14: Kanne 11.6.2014 – ClientEarth v. komissio	34
2014/C 303/45	Asia T-425/14: Kanne 11.6.2014 – ClientEarth v. komissio	35
2014/C 303/46	Asia T-441/14: Kanne 16.6.2014 – Brugg Kabel ja Kabelwerke Brugg v. komissio	36
2014/C 303/47	Asia T-444/14: Kanne 12.6.2014 – Furukawa Electric v. komissio	38
2014/C 303/48	Asia T-445/14: Kanne 16.6.2014 – ABB v. komissio	39
2014/C 303/49	Asia T-450/14: Kanne 17.6.2014 – Sumitomo Electric Industries ja J-Power Systems v. komissio	40
2014/C 303/50	Asia T-451/14: Kanne 16.6.2014 – Fujikura v. komissio	41
2014/C 303/51	Asia T-453/14: Kanne 13.6.2014 – Pannonhalmi Főapátság v. parlamentti.	42
2014/C 303/52	Asia T-460/14: Kanne 18.6.2014 – AETMD v. neuvosto	43
2014/C 303/53	Asia T-463/14: Kanne 24.6.2014 – Österreichische Post v. komissio	44
2014/C 303/54	Asia T-486/14: Kanne 25.6.2014 – Stavvyskyi v. neuvosto	45

2014/C 303/55	Asia T-507/14: Kanne 1.7.2014 – Vidmar ym. v. Euroopan unioni.	46
2014/C 303/56	Asia T-510/14: Kanne 3.7.2014 – Staywell Hospitality Group v. SMHV – Sheraton International IP (PARK REGIS)	47
2014/C 303/57	Asia T-513/14: Kanne 7.7.2014 – GreenPack v. SMHV (greenpack).	48
2014/C 303/58	Asia T-514/14: Kanne 9.7.2014 – Hispavima v. komissio	49
2014/C 303/59	Asia T-519/14: Kanne 10.7.2014 – Grupo Morena & Vallejo ja DSA v. komissio	49
2014/C 303/60	Asia T-520/14: Kanne 11.7.2014 – bd breyton-design v. SMHV (RACE GTP)	50
2014/C 303/61	Asia T-525/14: Kanne 13.7.2014 – Compagnie générale des établissements Michelin v. SMHV – Continental Reifen Deutschland (XKING)	51
2014/C 303/62	Asia T-526/14: Kanne 14.7.2014 – Matratzen Concord v. SMHV – Barranco Rodriguez (Matratzen Concord)	52
2014/C 303/63	Asia T-528/14: Kanne 15.7.2014 – Information Resources v. SMHV (Growth Delivered)	52
2014/C 303/64	Asia T-529/14: Kanne 14.7.2014 – adp Gauselmann v. SMHV (Multi Win)	53
2014/C 303/65	Asia T-530/14: Kanne 11.7.2014 – Verein StHD v. SMHV (musta nauha)	54
2014/C 303/66	Asia T-532/14: Kanne 17.7.2014 – Alsharghawi v. neuvosto	55
2014/C 303/67	Asia T-539/14: Kanne 16.7.2014 – North Drilling v. neuvosto	55
2014/C 303/68	Asia T-541/14: Kanne 18.4.2014 – Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris v. SMHV – Vicente Gandía Pla (ILLIRIA)	56
2014/C 303/69	Yhdistetyt asiat T-432/11, T-490/11, T-649/11, T-651/11, T-97/12, T-99/12–T-102/12 ja T-446/12: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.6.2014 – Makhoul v. neuvosto	57
2014/C 303/70	Asia T-641/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.7.2014 – Gemeente Bergen op Zoom v. komissio	58
2014/C 303/71	Asia T-28/14: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 25.6.2014 – José Manuel Baena Grupo v. SMHV – Neuman (istuvan henkilön kuva)	58

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2014/C 303/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 292, 1.9.2014

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 282, 25.8.2014

EUVL C 261, 11.8.2014

EUVL C 253, 4.8.2014

EUVL C 245, 28.7.2014

EUVL C 235, 21.7.2014

EUVL C 223, 14.7.2014

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Valitus, jonka Zoo Sport Ltd on tehnyt 16.12.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-455/12, Zoo Sport Ltd v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), väliintulijana unionin yleisessä tuomioistuimessa K-2 Corp., 16.10.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-675/13 P)

(2014/C 303/02)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Zoo Sport Ltd (edustaja: asianajaja I. Rungg)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja K-2 Corp.

Unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) totesi 15.7.2014 antamassaan määräyksessä, että valitus jätetään tutkimatta.

Valitus, jonka Zoo Sport Ltd on tehnyt 17.12.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-453/12, Zoo Sport Ltd v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), väliintulijana unionin yleisessä tuomioistuimessa K-2 Corp., 16.10.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-676/13 P)

(2014/C 303/03)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Zoo Sport Ltd (edustaja: asianajaja I. Rungg)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja K-2 Corp.

Unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) totesi 15.7.2014 antamassaan määräyksessä, että valitus jätetään tutkimatta.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Okręgowy w Częstochowie (Puola) on esittänyt 20.1.2014 –
Ryszard Pańczyk v. Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i
Administracji w Warszawie**

(Asia C-28/14)

(2014/C 303/04)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Okręgowy w Częstochowie

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ryszard Pańczyk

Vastaaja: Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

Unionin tuomioistuin on todennut 12.6.2014 tekemällään päätöksellä, ettei se ole selvästikään toimivaltainen vastaamaan Sąd Okręgowy w Częstochowien esittämiin kysymyksiin.

**Valitus, jonka Brown Brothers Harriman & Co. on tehnyt 20.2.2014 unionin yleisen tuomioistuimen
(yhdeksäs jaosto) asiassa T-389/13, Brown Brothers Harriman & Co. v. sisämarkkinoiden
harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 9.12.2013 antamasta tuomiosta**

(Asia C-101/14 P)

(2014/C 303/05)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Brown Brothers Harriman & Co. (edustaja: asianajajat P. Leander ja T. Kronhöffer)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) totesi 17.7.2014 antamassaan määräyksessä, että valitus jätetään tutkimatta.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Itävalta) on esittänyt
17.4.2014 – Borealis Polyolefine GmbH v. Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und
Wasserwirtschaft**

(Asia C-191/14)

(2014/C 303/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Borealis Polyolefine GmbH

Vastapuoli: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko päätös 2013/448/EU ⁽¹⁾ pätemätön ja ristiriidassa direktiivin 2003/87/EY ⁽²⁾ 10 a artiklan 5 kohdan kanssa sen takia, että siinä jätetään 10 a artiklan 5 kohdan toisen luetelmakohdan a ja b alakohdan mukaisen laskentaperusteen ulkopuolelle prosessikaasuista aiheutuvat päästöt, jotka syntyvät laitoksista, jotka kuuluvat direktiivin 2003/87/EY liitteen I alaan, ja sellaisesta lämmöstä aiheutuvat päästöt, jota direktiivin 2003/87/EU liitteen I alaan kuuluvat laitokset käyttävät ja joka on peräisin yhteistuotantolaitoksista, joiden osalta päästöoikeuksien maksuton jakaminen on sallittua direktiivin 2003/87/EU ⁽³⁾ 10 a artiklan 1 ja 4 kohdan ja päätöksen 2011/278/EU mukaisesti?
- 2) Onko päätös 2013/448/EU pätemätön ja ristiriidassa direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan e ja u alakohdan kanssa — joko sellaisenaan ja/tai yhdessä direktiivin 2003/87/EU 10 a artiklan 5 kohdan kanssa — sen takia, että siinä säädetään, että hiilidioksidipäästöt, jotka aiheutuvat prosessikaasuista, jotka ovat peräisin direktiivin 2003/87/EY liitteen I alaan kuuluvista laitoksista, tai sellaisesta lämmöstä aiheutuvat päästöt, jota direktiivin 2003/87/EU liitteen I alaan kuuluvat laitokset käyttävät ja joka on peräisin yhteistuotantolaitoksista, ovat ”sähköntuottajilta” peräisin olevia päästöjä?
- 3) Onko päätös 2013/448/EU pätemätön ja ristiriidassa direktiivin 2003/87/EU tavoitteiden kanssa sen takia, että sillä luodaan epätasapaino sulkemalla 10 a artiklan 5 kohdan toisen luetelmakohdan a ja b alakohdan mukaisen laskentaperusteen ulkopuolelle päästöt, jotka aiheutuvat prosessikaasujen polttamisesta ja yhteistuotannolla tuotetusta lämmöstä, vaikka kyseiset päästöt oikeuttavat direktiivin 2003/87/EU 10 a artiklan 1 kohdan ja 10 a artiklan 4 kohdan mukaan ja päätöksen 2011/278/EU mukaan päästöoikeuksien maksuttomaan jakamiseen?
- 4) Onko päätös 2011/278/EU pätemätön ja ristiriidassa SEUT 290 artiklan ja direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohdan kanssa sen takia, että kyseisen päätöksen 15 artiklan 3 kohdalla muutetaan direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohdan toisen luetelmakohdan a ja b alakohtaa siten, että viittaus ”laitoksiin, jotka eivät kuulu 3 kohdan soveltamisalaan” korvataan viittauksella ”laitoksiin, jotka eivät tuota sähköä”?
- 5) Onko päätös 2013/448/EU pätemätön ja ristiriidassa direktiivin 2003/87/EY 23 artiklan 3 kohdan kanssa sen takia, ettei kyseistä päätöstä ole annettu neuvoston päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa ja asetuksen N:o 182/2011/EU 12 artiklassa tarkoitetussa valvonnan käsitävässä sääntelymenettelyssä?
- 6) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklaa tulkittava siten, että siinä suljetaan pois päästöoikeuksien maksuttoman jakamisen poissulkeminen virheellisesti lasketun monialaisen korjauskertoimen perusteella?
- 7) Onko direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohtaa — sellaisenaan ja/tai yhdessä päätöksen 2011/278/EU 15 artiklan 3 kohdan kanssa – tulkittava siten, että siinä suljetaan pois sellaisen kansallisen oikeussäännön soveltaminen, jossa säädetään virheellisesti lasketun yhtenäisen monialaisen korjauskertoimen, sellaisena kuin kyseinen kerroin on määritelty päätöksen 2013/448/EU 4 artiklassa ja sen [alkup. s. 3] liitteessä II, soveltamisesta päästöoikeuksien maksuttomaan jakamiseen tietyssä jäsenvaltiossa?
- 8) Onko päätös 2013/448/EU pätemätön ja ristiriidassa direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohdan kanssa sen takia, että se kattaa yksinomaan päästöt, jotka ovat peräisin laitoksista, jotka ovat kuuluneet yhteisön järjestelmään vuodesta 2008 alkaen, eli että siinä suljetaan pois sellaisiin toimintoihin liittyvät päästöt, jotka kuuluvat yhteisön järjestelmään vuodesta 2008 alkaen (direktiivin 2003/87/EY muutetussa liitteessä I), silloin, kun kyseiset toiminnot ovat tapahtuneet laitoksissa, jotka kuuluivat yhteisön järjestelmään ennen vuotta 2008?

- 9) Onko päätös 2013/448/EU pätemätön ja ristiriidassa direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohdan kanssa sen takia, että se kattaa yksinomaan päästöt, jotka ovat peräisin laitoksista, jotka ovat kuuluneet yhteisön järjestelmään vuodesta 2013 alkaen, eli että siinä suljetaan pois sellaisiin toimintoihin liittyvät päästöt, jotka kuuluvat yhteisön järjestelmään vuodesta 2013 alkaen (direktiivin 2003/87/EY muutetussa liitteessä I), silloin, kun kyseiset toiminnot ovat tapahtuneet laitoksissa, jotka kuuluivat yhteisön järjestelmään ennen vuotta 2013?

- (¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan 3 kohdan mukaisista kansallisista täytäntöönpanotoimenpiteistä päästöoikeuksien jakamiseksi maksutta siirtymäaikana 5.9.2013 annettu komission päätös (EUVL L 240, s. 27).
- (²) Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY (EYVL L 275, s. 32).
- (³) Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annettu komission päätös (EUVL L 130, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Itävalta) on esittänyt
17.4.2014 – OMV Refining & Marketing GmbH v. Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und
Wasserwirtschaft**

(Asia C-192/14)

(2014/C 303/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Pääasian asianosaiset

Valittaja: OMV Refining & Marketing GmbH

Vastapuoli: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko päätös 2013/448/EU (¹) pätemätön ja ristiriidassa direktiivin 2003/87/EY (²) 10 a artiklan 5 kohdan kanssa sen takia, että siinä jätetään 10 a artiklan 5 kohdan toisen luettelakohdan a ja b alakohdan mukaisen laskentaperusteen ulkopuolelle prosessikaasuista aiheutuvat päästöt, jotka syntyvät laitoksista, jotka kuuluvat direktiivin 2003/87/EY liitteen I alaan, ja sellaisesta lämmöstä aiheutuvat päästöt, jota direktiivin 2003/87/EU liitteen I alaan kuuluvat laitokset käyttävät ja joka on peräisin yhteistuotantolaitoksista, joiden osalta päästöoikeuksien maksuton jakaminen on sallittua direktiivin 2003/87/EU (³) 10 a artiklan 1 ja 4 kohdan ja päätöksen 2011/278/EU mukaisesti?
- 2) Onko päätös 2013/448/EU pätemätön ja ristiriidassa direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan e ja u alakohdan kanssa – joko sellaisenaan ja/tai yhdessä direktiivin 2003/87/EU 10 a artiklan 5 kohdan kanssa – sen takia, että siinä säädetään, että hiilidioksidipäästöt, jotka aiheutuvat prosessikaasuista, jotka ovat peräisin direktiivin 2003/87/EY liitteen I alaan kuuluvista laitoksista, tai sellaisesta lämmöstä aiheutuvat päästöt, jota direktiivin 2003/87/EU liitteen I alaan kuuluvat laitokset käyttävät ja joka on peräisin yhteistuotantolaitoksista, ovat ”sähköntuottajilta” peräisin olevia päästöjä?
- 3) Onko päätös 2013/448/EU pätemätön ja ristiriidassa direktiivin 2003/87/EU tavoitteiden kanssa sen takia, että sillä luodaan epätasapaino sulkemalla 10 a artiklan 5 kohdan toisen luettelakohdan a ja b alakohdan mukaisen laskentaperusteen ulkopuolelle päästöt, jotka aiheutuvat prosessikaasujen polttamisesta ja yhteistuotannolla tuotetusta lämmöstä, vaikka kyseiset päästöt oikeuttavat direktiivin 2003/87/EU 10 a artiklan 1 kohdan ja 10 a artiklan 4 kohdan mukaan ja päätöksen 2011/278/EU mukaan päästöoikeuksien maksuttomaan jakamiseen?

- 4) Onko päätös 2011/278/EU pätemätön ja ristiriidassa SEUT 290 artiklan ja direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohdan kanssa sen takia, että kyseisen päätöksen 15 artiklan 3 kohdalla muutetaan direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohdan toisen luetelmakohdan a ja b alakohtaa siten, että viittaus "laitoksiin, jotka eivät kuulu 3 kohdan soveltamisalaan" korvataan viittauksella "laitoksiin, jotka eivät tuota sähköä"?
- 5) Onko päätös 2013/448/EU pätemätön ja ristiriidassa direktiivin 2003/87/EY 23 artiklan 3 kohdan kanssa sen takia, ettei kyseistä päätöstä ole annettu neuvoston päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa ja asetuksen N:o 182/2011/EU 12 artiklassa tarkoitetussa valvonnan käsittävässä sääntelymenettelyssä?
- 6) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklaa tulkittava siten, että siinä suljetaan pois päästöoikeuksien maksuttoman jakamisen poissulkeminen virheellisesti lasketun monialaisen korjauskertoimen perusteella?
- 7) Onko direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohtaa – sellaisenaan ja/tai yhdessä päätöksen 2011/278/EY 15 artiklan 3 kohdan kanssa – tulkittava siten, että siinä suljetaan pois sellaisen kansallisen oikeussäännön soveltaminen, jossa säädetään virheellisesti lasketun yhtenäisen monialaisen korjauskertoimen, sellaisena kuin kyseinen kerroin on määriteltävä päätöksen 2013/448/EY 4 artiklassa ja sen [alkup. s. 3] liitteessä II, soveltamisesta päästöoikeuksien maksuttomaan jakamiseen tietyssä jäsenvaltiossa?
- 8) Onko päätös 2013/448/EU pätemätön ja ristiriidassa direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohdan kanssa sen takia, että se kattaa yksinomaan päästöt, jotka ovat peräisin laitoksista, jotka ovat kuuluneet yhteisön järjestelmään vuodesta 2008 alkaen, eli että siinä suljetaan pois sellaisiin toimintoihin liittyvät päästöt, jotka kuuluvat yhteisön järjestelmään vuodesta 2008 alkaen (direktiivin 2003/87/EY muutetussa liitteessä I), silloin, kun kyseiset toiminnot ovat tapahtuneet laitoksissa, jotka kuuluivat yhteisön järjestelmään ennen vuotta 2008?
- 9) Onko päätös 2013/448/EU pätemätön ja ristiriidassa direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohdan kanssa sen takia, että se kattaa yksinomaan päästöt, jotka ovat peräisin laitoksista, jotka ovat kuuluneet yhteisön järjestelmään vuodesta 2013 alkaen, eli että siinä suljetaan pois sellaisiin toimintoihin liittyvät päästöt, jotka kuuluvat yhteisön järjestelmään vuodesta 2013 alkaen (direktiivin 2003/87/EY muutetussa liitteessä I), silloin, kun kyseiset toiminnot ovat tapahtuneet laitoksissa, jotka kuuluivat yhteisön järjestelmään ennen vuotta 2013?

- ⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan 3 kohdan mukaisista kansallisista täytäntöönpanotoimenpiteistä päästöoikeuksien jakamiseksi maksutta siirtymäaikana 5.9.2013 annettu komission päätös (EUVL L 240, s. 27).
- ⁽²⁾ Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY (EYVL L 275, s. 32).
- ⁽³⁾ Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annettu komission päätös (EUVL L 130, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 8.5.2014 – Eurogate Distribution GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Asia C-226/14)

(2014/C 303/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Eurogate Distribution GmbH

Vastaaja: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Ennakkoratkaisukysymykset

- Ensimmäinen kysymys: Onko direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ säännösten vastaista kantaa tuonnin arvonlisäveroa tavaroista, jotka on jälleenviety muina kuin yhteisötavaroina mutta joista on tullikoodexin⁽²⁾ 204 artiklan mukaisen velvollisuuden täyttämättä jättämisen — tässä: velvollisuuden, jonka mukaan tavarantoimittajan on siirtäminen pois tullivarastosta on merkittävä varastoa varten tarkoitettuun tavarakirjanpitoon viimeistään poissiirtämisen aikaan, viivästyneen täyttämisen — vuoksi syntynyt tullivelka?

Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

- Toinen kysymys: Velvoitetaanko direktiivin 77/388/ETY säännöksissä kantamaan tällaisissa tapauksissa tavaroiden tuonnista arvonlisävero vai onko jäsenvaltioilla tässä suhteessa harkintavaltaa?

sekä

- Kolmas kysymys: Onko varastonpitäjä, joka varastoi kolmannesta maasta tuodun tavarantoimittajan tullivarastonsa palvelusuhteen perusteella voimatta käyttää tavaraa, velvollinen maksamaan tuonnin arvonlisäveron, joka on syntynyt direktiivin 77/388/ETY 10 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan, luettuna yhdessä tullikoodexin 204 artiklan 1 kohdan kanssa, mukaisen velvollisuuden täyttämättä jättämisen vuoksi, vaikka varastonpitäjä ei käytä tavaraa direktiivin 77/388/ETY 17 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin verollisiin liiketoimiinsa?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tullikoodexista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 12.5.2014 – DHL Hub Leipzig GmbH v. Hauptzollamt Braunschweig

(Asia C-228/14)

(2014/C 303/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: DHL Hub Leipzig GmbH

Vastaaja: Hauptzollamt Braunschweig

Ennakkoratkaisukysymykset

- Kannetaanko tuonnin arvonlisäveroa tavaroista, jotka on jälleenviety muina kuin yhteisötavaroina tullivalvonnassa mutta joista on tullikoodexin⁽¹⁾ 204 artiklan mukaisen velvollisuuden — tässä: yhteisön ulkoisen passitusmenettelyn päättämisen määräajassa esittämällä tavara tullille toimivaltaisessa tullitoimipaikassa ennen kolmanteen maahan vientiä — täyttämättä jättämisen vuoksi syntynyt tullivelka, tullikoodexin 236 artiklan 1 kohdassa, luettuna yhdessä direktiivin 2006/112/EY⁽²⁾ säännösten kanssa, tarkoitettulla tavalla toisin kuin lain mukaan, varsinkin jos velan maksusta vastuussa olevana pidetään sitä, joka on laiminlyönyt velvollisuutensa, vaikka sillä ei ole ollut määräysvaltaa tavaroihin?

⁽¹⁾ Yhteisön tullikoodexista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeitsgericht Verden (Saksa) on esittänyt 12.5.2014 – Ender Balkaya v. Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

(Asia C-229/14)

(2014/C 303/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbeitsgericht Verden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ender Balkaya

Vastaaja: Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sovellettavaa unionin oikeutta, erityisesti työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20.7.1998 annetun neuvoston direktiivin 98/59/EY ⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdan a alakohdtaa tulkittava siten, että se on esteenä kansallisille oikeussäännöille tai käytännöille, joiden mukaan tämän säännöksen mukaisia työntekijämääriä laskettaessa jätetään huomiotta pääomayhtiön hallituksen jäsen, vaikka hän hoitaa tehtävänsä tämän yhtiön jonkin toisen elimen johdon ja valvonnan alaisena, saa vastikkeeksi työstään palkan eikä hänellä itsellään ole osuuksia yhtiöstä?
- 2) Onko sovellettavaa unionin oikeutta, erityisesti työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20.7.1998 annetun neuvoston direktiivin 98/59/EY 1 artiklan 1 kohdan a alakohdtaa tulkittava siten, että siinä edellytetään pakottavasti, että tässä säännöksessä tarkoitetun henkilöstömäärän laskennan yhteydessä on luettava työntekijöihin myös henkilöt, jotka ilman työnantajan maksamaa palkkaa mutta työllistämässä toimivaltaisten viranomaisten taloudellisella tuella ja tunnustamana käytännössä työskentelevät hankkiakseen osaamista tai kehittääkseen sitä tai saadakseen ammattikoulutuksen ("harjoittelija"), vai onko jäsenvaltioiden asiana antaa tästä kansallisia säännöksiä tai kehittää kansallisia käytäntöjä?

⁽¹⁾ EYVL L 225, s. 16.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgerichts Baden-Württemberg (Saksa) on esittänyt 16.5.2014 – Roman Bukovansky v. Finanzamt Lörrach

(Asia C-241/14)

(2014/C 303/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgerichts Baden-Württemberg (Saksa)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Roman Bukovansky

Vastaaja: Finanzamt Lörrach

Ennakkoratkaisukysymys

Onko henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta 21.6.1999 tehdyn Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton sopimuksen ⁽¹⁾ (BGBl. 2001 II, s. 810–), josta Bundestag antoi 2.9.2001 lain (BGBl. 2001 II, s. 810) ja joka tuli voimaan 1.6.2002, määräyksiä, erityisesti sen johdanto-osaa, 1, 2 ja 21 artiklaa sekä liitteessä I olevia 7 ja 9 artiklaa, tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että Saksasta Sveitsiin muuttanutta työntekijää, joka ei ole Sveitsin kansalainen ja joka on ollut Sveitsiin muuttamisesta lähtien kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi Sveitsin kanssa tehdyn sopimuksen 1971/2002 15 a artiklan 1 kappaleessa tarkoitettu niin kutsuttu käänteinen rajatyöntekijä, verotetaan Saksassa edellä mainitun sopimuksen 4 artiklan 4 kappaleen nojalla, luettuna yhdessä 15 a artiklan 1 kappaleen neljännen virkkeen kanssa?

⁽¹⁾ EYVL L 114, s. 6.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Mannheim (Saksa) on esittänyt 19.5.2014 – Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH v. Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel ja Gerhard Vogel

(Asia C-242/14)

(2014/C 303/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Mannheim

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Vastaaja: Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel ja Gerhard Vogel

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko viljelijä, joka ei ole tehnyt asiaa koskevaa sopimusta kasvinjalostajanoikeuden haltijan kanssa ja joka on käyttänyt viljelemällä saatua suojatun lajikkeen lisäysaineistoa, velvollinen maksamaan yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista 27.7.1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 ⁽¹⁾ 94 artiklan 1 kohdan mukaista kohtuullista hyvitystä ja – kun viljelijä toimii tahallaan tai tuottamuksesta – korvaamaan kasvinjalostajanoikeuksien loukkaamisesta aiheutuneet muut vahingot kyseisen asetuksen 94 artiklan 2 kohdan mukaisesti jo silloin, kun hän ei ole vielä täyttänyt kyseisen asetuksen 14 artiklan 3 kohdan neljännessä luetelmakohdassa, luettuna yhdessä yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 14 artiklan 3 kohdassa säädetyn maataloutta koskevan vapautuksen soveltamista koskevista säännöistä 24.7.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1768/95 ⁽²⁾ 5 artiklan ja sitä seuraavan artiklan kanssa, säädettyä velvoitetta maksaa kohtuullista palkkiota (jäljempänä viljelymaksu) silloin, kun hän tosiasiallisesti hyödyntää korjattua tuotetta pellolla lisäystarkoituksessa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan siten, että viljelijä voi täyttää velvoitteensa maksaa kohtuullista viljelymaksua myös sen jälkeen, kun hän on tosiasiallisesti hyödyntänyt korjattua tuotetta pellolla lisäystarkoituksessa: Onko mainittuja säännöksiä tulkittava siten, että niissä vahvistetaan määräaika, johon mennessä viljelijän, joka on hyödyntänyt viljelemällä saatua suojatun lajikkeen lisäysaineistoa, on täytettävä velvoitteensa maksaa kohtuullista viljelymaksua, jotta viljelyllä voidaan katsoa olevan asetuksen (EY) N:o 2100/94 94 artiklan 1 kohdassa, luettuna yhdessä kyseisen artiklan 14 artiklan kanssa, tarkoitettu lupa?

⁽¹⁾ EYVL L 227, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 173, s. 14.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Handelsgericht Wien (Itävalta) on esittänyt 21.5.2014 – Thomas Cook Belgium NV v. Thurner Hotel GmbH

(Asia C-245/14)

(2014/C 303/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Handelsgericht Wien

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Thomas Cook Belgium NV

Vastaaja: Thurner Hotel GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1896/2006 (jäljempänä asetus N:o 1896/2006) ⁽¹⁾ tulkittava siten, että vastapuoli voi pyytää eurooppalaisen maksamismääräyksen uudelleen tutkimista tuomioistuimessa asetuksen N:o 1896/2006 20 artiklan 2 kohdan nojalla myös silloin, kun maksamismääräys on annettu sille tiedoksi tehokkaasti mutta maksamismääräyksen antoi hakemuslomakkeen toimivaltaa koskevien tietojen perusteella tuomioistuin, joka ei ollut toimivaltainen antamaan sitä?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: onko silloin, kun eurooppalainen maksamismääräys on annettu sellaisten hakemuslomakkeissa esitettyjen tietojen perusteella, jotka voivat jälkikäteen osoittautua vääriksi, kyse poikkeuksellisista olosuhteista asetuksen N:o 1896/2006 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla Euroopan komission 7.2.2006 2004/0055:stä antaman tiedonannon 25 perustelukappaleen nojalla, erityisesti kun tiedot ovat ratkaisevia tuomioistuimen toimivallan kannalta?

⁽¹⁾ EUVL L 399, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 26.5.2014 – Balázs György v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Asia C-251/14)

(2014/C 303/14)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Balázs György

Vastapuoli: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta ja neuvoston direktiivin 93/12/ETY muuttamisesta 13.10.1998 annetun neuvoston direktiivin 98/70/EY ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohtaa ja 5 artiklaa tulkittava siten, ettei polttoaineen markkinoille saattajalle voida asettaa direktiivin perusteella annetuissa, direktiivissä asetettuihin laatuvaatimuksiin verrattuina vaativammissa kansallisissa säännöksissä vahvistettuja kansallisten standardien mukaisia lisälaatuvaatimuksia?
- 2) Onko teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22.6.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY ⁽²⁾ 1 artiklan 6 ja 11 kohtaa tulkittava siten, että mikäli samasta aiheesta on voimassa tekninen määritelmä (käsiteltävässä asiassa laissa säädetyn valtuutuksen perusteella annettu ministeriön asetus), vahvistetun kansallisen standardin soveltaminen voi olla vain vapaaehtoista, toisin sanoen lailla ei voida säätää, että niiden soveltaminen on pakollista?
- 3) Voidaanko standardi, joka ei kyseessä olevana ajankohtana ole saatavilla valtion virallisella kielellä, katsoa direktiivin 98/34/EY 6 artiklassa tarkoitettujen kriteerien mukaiseksi kansalliseksi standardiksi, joka on yleisesti saatavilla?

⁽¹⁾ EYVL L 350, s. 58.

⁽²⁾ EYVL L 204, s. 37.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt
27.5.2014 – Robert Michal Chmielewski v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám-
és Pénzügyőri Főigazgatósága**

(Asia C-255/14)

(2014/C 303/15)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Robert Michal Chmielewski

Vastapuoli: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisön alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonnasta 26.10.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1889/2005 ⁽¹⁾ (jäljempänä asetus) täytäntöönpanosta annetun lain XLVIII (jäljempänä kansallinen täytäntöönpanolaki) 5/A §:n perusteella määrättävän hallinnollisen seuraamusmaksun määrä kyseisen asetuksen 9 artiklan 1 kohdassa asetettujen niiden edellytysten mukainen, joiden mukaan kansallisessa oikeudessa säädettävien seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia sekä samalla oikeassa suhteessa rikkomiseen ja seuraamuksen tarkoitukseen nähden?

- 2) Rikotaanko kansallisen täytäntöönpanolain 5/A.§:ssä säädetyllä sakon määrällä Euroopan unionista tehdyn sopimuksessa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 65 artiklan 3 kohdassa määrättyä kieltoa rajoittaa pääomien vapaata liikkuvuutta?

(¹) EUVL L 309, s. 9.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugali) on esittänyt 28.5.2014 – Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa, SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Asia C-256/14)

(2014/C 303/16)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa, SA

Vastaaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin oikeuden vastaista kantaa arvonlisävero silloin, kun maakaasun jakeluinfrastruktuurin toimittava yksityinen yritys vyöryttää infrastruktuurin muodostavien putkistojen sijaintikunnille maksettavia maankäyttömaksuja vastaavat määrät palveluitaan käyttävälle yritykselle sisällyttämättä niihin mitään lisämääriä?
- 2) Koska paikalliset julkisyhteisöt perivät maankäyttömaksut viranomaisen toimivaltaa käyttäessään sisällyttämättä niihin arvonlisäveroa, onko Euroopan unionin oikeuden vastaista, että arvonlisävero kannetaan silloin, kun maakaasun jakeluinfrastruktuurin toimittava yksityinen yritys vyöryttää maksettuja maankäyttömaksuja vastaavat määrät palveluitaan käyttävälle yritykselle?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Amsterdam (Alankomaat) on esittänyt 28.5.2014 – C. van der Lans v. Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Asia C-257/14)

(2014/C 303/17)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Amsterdam

Pääasian asianosaiset

Kantaja: C. van der Lans

Vastaaja: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Miten [matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 261/2004⁽¹⁾] johdanto-osan 14 perustelukappaleessa mainittua tapauksen käsitettä on tulkittava?
- 2) Kun otetaan huomioon Wallentin-tuomion⁽²⁾ 22 kohta, edellä mainittu asetuksen johdanto-osan 14 perustelukappaleessa tarkoitetut poikkeukselliset olosuhteet eivät tarkoita samaa kuin tapahtumat, jotka luetellaan suuntaantavasti asetuksen johdanto-osan 14 perustelukappaleen toisessa virkkeessä ja jotka yhteisöjen tuomioistuimien luokittelee tapahtumiksi tuomion 22 kohdassa. Pitääkö paikkansa, että edellä mainitussa tuomion 22 kohdassa tarkoitetut tapahtumat eivät ole asetuksen johdanto-osan 14 perustelukappaleessa tarkoitettuja tapauksia?
- 3) Miten on tulkittava poikkeuksellisten olosuhteiden käsitettä, kun poikkeukselliset olosuhteet liittyvät Wallentin-tuomion 23 kohdan mukaan asetuksen johdanto-osan 14 perustelukappaleessa lueteltuun tapahtumaan "odottamattomat lentoturvallisuuteen vaikuttavat puutteet", jos tuomion 22 kohta huomioon ottaen odottamattomat lentoturvallisuuteen vaikuttavat puutteet eivät ole itsessään poikkeuksellisia olosuhteita, vaan ne ovat ainoastaan omiaan aiheuttamaan tällaisia olosuhteita?
- 4) Wallentin-tuomion 23 kohdan mukaan tekninen vika voidaan lukea tällaisiin odottamattomiin lentoturvallisuuteen vaikuttaviin puutteisiin ja on siis tapahtuma Wallentin-tuomion 22 kohdan mukaisessa merkityksessä. Tähän tapahtumaan liittyviä olosuhteita voidaan tuomion 23 kohdan mukaan pitää poikkeuksellisina, jos ne liittyvät tapahtumaan, joka ei liity lentoliikenteen harjoittajan toiminnan tavanomaiseen harjoittamiseen eikä luonteensa tai alkuperänsä vuoksi ole tämän tosiasiallisesti hallittavissa. Kyseisen tuomion 24 kohdan mukaan lentokoneen huoltoon liittyvästä puutteesta johtuvan teknisen vian korjaamisen on siis katsottava kuuluvan lentoliikenteen harjoittajan toiminnan tavanomaiseen harjoittamiseen. Wallentin-tuomion 25 kohdan mukaan tällaiset tekniset viat eivät siten ole poikkeuksellisia olosuhteita. Näistä perusteluista vaikuttaa seuraavan, että tekninen vika, joka kuuluu odottamattomiin lentoturvallisuuteen vaikuttaviin puutteisiin, on samanaikaisesti tapahtuma, joka voi liittyä poikkeuksellisiin olosuhteisiin ja olla itsessään poikkeuksellinen olosuhde. Miten Wallentin-tuomion 22–25 kohtaa on tulkittava, jotta tämä näennäinen ristiriitaisuus poistuisi?
- 5) Ilmaisua "liittyy lentoliikenteen harjoittajan toiminnan tavanomaiseen harjoittamiseen" tulkitaan kansallisissa ensimmäisen asteen tuomioistuimissa säännöllisesti seuraavasti: "liitännäinen lentoliikenteen harjoittajan tavanomaisiin toimintoihin". Tämä tulkinta sopii hollannin kielen sanan "inherent" merkitykseen (ei tuomion todistusvoimainen teksti). Tällöin myös esimerkiksi lintuihin tai tuhkapilviin törmäämisistä ei pidettäisi tapahtumina Wallentin-tuomion 23 kohdan mukaisessa merkityksessä. Muussa oikeuskäytännössä annetaan painoarvoa myös Wallentin-tuomion 23 kohdassa mainitulle ilmaisulle "eikä luonteensa tai alkuperänsä vuoksi ole tämän tosiasiallisesti hallittavissa". Onko ilmaisua "liittyy" tulkittava siten, että sen alaan kuuluvat vain sellaiset tapahtumat, jotka ovat tosiasiallisesti lentoliikenteen harjoittajan hallittavissa?
- 6) Mikä merkitys Wallentin-tuomion 26 kohdalle on annettava, ja miten tätä tuomion kohtaa on joka tapauksessa tulkittava niiden vastausten valossa, jotka unionin tuomioistuin antaa edellä esitettyihin neljanteen ja viidenteen kysymykseen?
- 7) a. Mikäli kuudenteen kysymykseen vastataan siten, että tekniset viat, joita on pidettävä odottamattomina lentoturvallisuuteen vaikuttavina puutteina, ovat poikkeuksellisia olosuhteita, joiden perusteella asetuksen 5 artiklan 3 kohtaan voidaan vedota menestyksekkäästi, jos ne johtuvat tapahtumista, jotka eivät liity lentoliikenteen harjoittajan tavanomaiseen toiminnan harjoittamiseen ja jotka eivät ole tämän tosiasiallisesti hallittavissa, merkitseekö tämä sitä, että tekninen vika, joka syntyy spontaanisti, joka ei johdu puutteellisesta huollosta ja joka ei ole myöskään käynyt ilmi säännöllisen huollon (edellä tosiseikkojen yhteydessä mainitut A–D-tarkastukset ja Daily Control) yhteydessä, voi mahdollisesti olla poikkeuksellinen olosuhde – olettaen, ettei sitä voida havaita näiden säännöllisten huoltokertojen yhteydessä –, koska silloinhan mitään tapahtumaa ei voida pitää tuomion 26 kohdassa tarkoitettuna tapahtumana, eikä voida myöskään vahvistaa sitä, liittyykö se lentoliikenteen harjoittajan tavanomaisen toiminnan harjoittamiseen ja onko se tämän tosiasiallisesti hallittavissa?

- b. Mikäli kuudenteen kysymykseen vastataan siten, että tekniset viat, joita on pidettävä odottamattomina lentoturvallisuuteen vaikuttavina puutteina, ovat tuomion 22 kohdassa tarkoitettuja tapahtumia, ja tekninen vika on syntynyt spontaanisti eikä johdu puutteellisesta huollosta eikä sitä ole myöskään havaittu säännöllisen huollon yhteydessä (edellä mainitut A–D-tarkastukset ja Daily Control), liittyykö tämä tekninen vika silloin lentoliikenteen harjoittajan tavanomaisen toiminnan harjoittamiseen ja onko se tämän hallittavissa edellä mainitun 26 kohdan mukaisessa merkityksessä?
- c. Mikäli kysymykseen kuusi vastataan siten, että tekniset viat, joita on pidettävä odottamattomina lentoturvallisuuteen vaikuttavina puutteina, ovat 22 kohdassa tarkoitettuja tapahtumia, ja tekninen vika on syntynyt spontaanisti, eikä se johdu puutteellisesta huollosta eikä sitä ole myöskään havaittu säännöllisen huollon yhteydessä (edellä mainitut A–D-tarkastukset ja Daily Control), mitä olosuhteita tähän tekniseen vikaan on silloin liitettävä, ja milloin näitä olosuhteita voidaan pitää poikkeuksellisin siten, että niihin voidaan vedota asetuksen 5 artiklan 3 kohdan mukaisessa merkityksessä?
- 8) Lentoliikenteen harjoittaja voi vedota poikkeuksellisiin olosuhteisiin vain, jos se pystyy osoittamaan, että peruutus tai viivästyminen johtuu poikkeuksellisista olosuhteista, joita ei olisi voitu välttää, vaikka kaikki kohtuudella edellytettävät toimenpiteet olisi toteutettu. Onko perusteltua tehdä tästä se johtopäätös, että kohtuudella edellytettävien toimenpiteiden toteuttamisella tarkoitetaan poikkeuksellisten olosuhteiden syntymisen välttämistä eikä sellaisten toimenpiteiden toteuttamista, joilla viivästyminen rajoitetaan asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c) alakohdan iii) alakohdassa, luettuna yhdessä asiassa Sturgeon ym. annetun tuomion (asia C-402/07)) ⁽³⁾ 57–61 kohdan kanssa, mainittuun kolmen tunnin määräaikaan?
- 9) Lähtökohtaisesti voidaan ajatella kahdenlaisia toimenpiteitä, joiden toteuttamisella teknisestä viasta johtuva viivästyminen voidaan rajoittaa enintään kolmeen tuntiin. Ensinnäkin voidaan pitää varaosavarastoa eri puolilla maailmaa eikä vain lentoliikenteen harjoittajan kotiasemalla. Toiseksi myöhästyneen lennon matkustajat voidaan siirtää toiselle lennolle. Kun lentoliikenteen harjoittajat mitoittavat pitämiään varastoja ja sitä, missä ne sijaitsevat, voivatko ne pitää lähtökohtana ilmaliikenteen alalla vallitsevaa käytäntöä, joka koskee myös sellaisia lentoliikenteen harjoittajia, jotka kuuluvat asetuksen soveltamisalaan vain osittain?
- 10) Kun kansallisen tuomioistuimen on vastattava kysymykseen siitä, onko lentoturvallisuuteen vaikuttaviin puutteisiin vaikuttavista teknisistä vioista aiheutuvan viivästymisen rajoittamiseksi toteutettu kaikki kohtuudella edellytettävät toimenpiteet, onko sen otettava huomioon viivästymisen seurauksia laajentavat olosuhteet, kuten sellainen olosuhde, että teknisiä vikoja kohdanneen lentokoneen on ennen kotiasemalleen palaamista poikettava useilla lentoasemilla, kuten tässä asiassa mikä voi lisätä menetettyä aikaa?

⁽¹⁾ EUVL L 46, s. 1

⁽²⁾ Tuomio Wallentin-Hermann, C-549/07, EU:C:2008:771.

⁽³⁾ Tuomio Sturgeon ym., C-402/07 ja C-432/07, EU:C:2009:716.

Valitus, jonka Debonair Trading Internacional Ld^a on tehnyt 3.6.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-356/12, Debonair Trading Internacional Ld^a v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 3.4.2014 antamasta tuomiosta

(Asia C-270/14 P)

(2014/C 303/18)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Debonair Trading Internacional Ld^a (edustaja: barrister T. Alkin)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- 1) kumoaa tuomion tuomiolauselman 2 kohdan, jolla kanne hylättiin
- 2) palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen viittauksin sovellettavaan lainsäädäntöön
- 3) velvoittaa vastapuolen korvaamaan sekä unionin yleisen tuomioistuimen että unionin tuomioistuimen menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa yhteen ainoaan valitusperusteeseen, nimittäin yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen ⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomiseen. Siinä väitetään tiivistetysti, että unionin yleinen tuomioistuin rajoitti virheellisesti edellytyksiä, joilla "tavaramerkkiperheen" ja myöhemmän tavaramerkin välillä voi olla sekaannusvaara. Toissijaisesti valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin jätti tekemättä sekaannusvaaran kokonaisarvioinnin, jossa otetaan huomioon kaikki merkitykselliset seikat.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Espanja) on esittänyt 5.6.2014 – Banco de Santander S.A.

(Asia C-274/14)

(2014/C 303/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid

Pääasian asianosaiset

Muutoksenhakija: Banco de Santander S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Espanjan soveltamasta omistussuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi C 45/07 28.10.2009 tehdyn komission päätöksen 2011/5/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että siinä tunnustettua perusteltua luottamusta voidaan siinä määritellyissä puitteissa soveltaa TRLIS-lain 12 §:n 5 momentin mukaiseen rahoituksellisen liikearvon kuluksi kirjaamisen verovähennykseen, kun kyse on omistussuukausien välillisestä hankkimisesta ulkomaisista yhtiöistä ulkomaisen holdingyhtiön suoran hankinnan kautta?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko valtiontuesta SA.35550 (13/C) (ex 13/NN, ex 12/CP) – Omistussuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan rahoituksellisen liikearvon kirjaaminen kuluksi – 17.7.2013 tehty päätös C(2013) 4399 final, jossa päätetään aloittaa SEUT 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely SEUT 108 artiklan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan (josta on tullut SEUT 108 artikla) soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽²⁾ rikkomisen vuoksi, pätemätön?

⁽¹⁾ EUVL 2011, L 7, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 83, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 5.6.2014 – Gmina Wrocław v. Minister Finansów

(Asia C-276/14)

(2014/C 303/20)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Naczelny Sąd Administracyjny

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Gmina Wrocław

Vastaaja: Minister Finansów

Ennakkoratkaisukysymykset

Voiko Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 2 kohdan, luettuna yhdessä 5 artiklan 3 kohdan kanssa, valossa kunnan (Puolan paikallisviranomaisen) organisatorista yksikköä pitää arvonlisäverovelvollisena, kun se suorittaa liiketoimia muussa kuin viranomaisen ominaisuudessa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ 13 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä, vaikka se ei täytä tämän direktiivin 9 artiklan 1 kohdassa säädettyä itsenäisyyttä (riippumattomuutta) koskevaa edellytystä?

⁽¹⁾ EUVL L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 5.6.2014 – PPUH Stehcamp Sp. j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek v. Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Asia C-277/14)

(2014/C 303/21)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Naczelny Sąd Administracyjny

Pääasian asianosaiset

Kantaja: PPUH Stehcamp Sp. j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek

Vastaaja: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 alakohtaa, 4 artiklan 1 ja 2 kohtaa, 5 artiklan 1 kohtaa ja 10 artiklan 1 ja 2 kohtaa (jäljempänä kuudes direktiivi) tulkittava siten, että liiketoimi, joka suoritetaan pääasian kaltaisissa olosuhteissa, joissa verovelvollinen ja veroviranomaiset eivät kykene yksilöimään todellista tavaroiden luovuttajaa, on tavaroiden luovutusta?
- 2) Mikäli vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, onko kuudennen direktiivin 17 artiklan 2 kohdan a alakohtaa, 18 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 22 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka perusteella pääasian kaltaisissa olosuhteissa verovelvollinen ei voi vähentää veroa, koska laskun on laatinut toimija, joka ei ollut tavaroiden todellinen luovuttaja, eikä ole mahdollista yksilöidä tavaroiden todellista luovuttajaa ja velvoittaa hänet maksamaan arvonlisävero tai määrittää henkilöä, joka on kuudennen direktiivin 21 artiklan 1 kohdan c alakohdan perusteella velvollinen siihen laskun laatimisen perusteella?

⁽¹⁾ EYVL L 145, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Alba Iulia (Romania) on esittänyt 6.6.2014 – SC Enterprise Focused Solutions SRL v. Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia

(Asia C-278/14)

(2014/C 303/22)

Oikeudenkäyntikieli: *romania*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Alba Iulia

Pääasian asianosaiset

Kantaja: SC Enterprise Focused Solutions SRL

Vastaaja: Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia

Ennakkoratkaisukysymys

Voidaanko 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY ⁽¹⁾ 23 artiklan 8 kohtaa tulkita siten, että kun hankintaviranomainen esittää hankintasopimuksen kohteena olevan tuotteen tekniset erittelyt viittaamalla tiettyyn merkkiin, tarjottavan vastaavan tuotteen ominaisuuksia on verrattava ainoastaan sellaisten tuotteiden teknisiin erittelyihin, joita valmistetaan edelleen, vai voidaanko niitä verrata myös markkinoilla olevien tuotteisiin, joiden valmistaminen on lopetettu?

⁽¹⁾ Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY (EUVL L 134, s. 114).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 6.6.2014 – Catharina Smets, Franciscus Vereijken v. TUIfly GmbH

(Asia C-279/14)

(2014/C 303/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Catharina Smets, Franciscus Vereijken

Vastaaja: TUIfly GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetusta N:o 261/2004⁽¹⁾ sen johdanto-osan 15 perustelukappale huomioon ottaen tulkittava siten, että poikkeukselliset olosuhteet, joiden vuoksi lentoliikenteen harjoittajat tietoisesti siirtävät lentoja suorittaakseen ensiksi ne lennot, joita poikkeukselliset olosuhteet välittömästi koskevat, oikeuttavat asetuksen 5 artiklassa tarkoitetun viivästymisen ja lentoliikenteen harjoittaja voi vapautua asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesta korvausvelvollisuudestaan sellaiseen matkustajaan nähden, jonka lento suoritettiin vasta sen jälkeen, kun mainitut olosuhteet poistuivat ja kaikki lennot voitiin toteuttaa?
- 2) Onko asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 3 kohtaa tulkittava tässä yhteydessä siten, että lentoliikenteen harjoittaja, joka järjestää lentoja uudelleen, on toteuttanut kaikki kohtuudella edellytettävät toimenpiteet ja näin ollen vapautunut korvausvelvollisuudestaan, kun se kuljettaa oikeastaan muihin lentoihin käytettävillä lentokoneilla ensiksi niitä matkustajia, joiden lento on jo viivästynyt huomattavasti poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi?
- 3) Onko johdanto-osan 15 perustelukappaleen nojalla oletettava, että vain sitä lentokonetta, jota lakko koskee suoraan, koskevat poikkeukselliset olosuhteet, jotka voivat koskea yhtä tai useampaa tämän lentokoneen lentoa, vai ulottuvatko poikkeukselliset olosuhteet useampiin lentokoneisiin?
- 4) Saako lentoliikenteen harjoittaja asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 3 kohdassa mainittujen kohtuudella edellytettävien toimenpiteiden puitteissa käyttää muita lentokoneita lakon seurausten minimoimiseksi niiden matkustajien osalta, joita lakko koskee suoraan, ja näin ollen jakaa lakon seuraukset useammille lentokoneille ja matkustajille?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 261/2004 (EYVL L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Gyulai Törvényszék (Unkari) on esittänyt 11.6.2014 – Eurospeed Ltd v. Szegedi Törvényszék

(Asia C-287/14)

(2014/C 303/24)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gyulai Törvényszék

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Eurospeed Ltd

Vastapuoli: Szegedi Törvényszék

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Estääkö se seikka, että vastuu unionin oikeuden rikkomisella aiheutuneen vahingon korvaamisesta on jäsenvaltiolla, soveltamasta mainittua vastuuta koskevia sääntöjä kyseiseen rikkomiseen tosiasiallisesti syyllistynyttä jäsenvaltion laitosta vastaan, kun arvioidaan tällaisella perusteella nostettua vahingonkorvauskannetta?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko asetuksen (EY) N:o 561/2006 ⁽¹⁾ 10 artiklan 3 kohta esteenä sille, että jäsenvaltio antaa säännöksiä, joiden mukaista seuraamusta voidaan edellä mainitussa asetuksessa säädettyjä velvollisuuksia rikottaessa soveltaa kuljetusyrityksen lisäksi tai sen sijasta kyseiseen rikkomiseen todellisuudessa syyllistyneeseen ajoneuvon kuljettajaan?
- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko kansallisen tuomioistuimen hallintoriita-asiassa tekemällä päätöksellä, joka sen sijaan, että se perustuisi asetuksen N:o 561/2006 10 artiklan 3 kohtaan, perustuu mainitun säännöksen vastaisiin kansallisiin säännöksiin, katsottava selvästi rikottavan unionin oikeutta?

⁽¹⁾ Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta 15.3.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 561/2006 (EUVL L 102, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Timiş (Romania) on esittänyt 12.6.2014 – Silvia Ciup v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiş – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara

(Asia C-288/14)

(2014/C 303/25)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Timiş

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Silvia Ciup

Vastaaja: Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiş – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara

Ennakkoratkaisukysymys

Voidaanko unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistettuja, unionin oikeuden rikkomisen tapauksessa käytettävissä olevia oikeuskeinoja koskevia vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteita sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklassa tarkoitettua omistusoikeutta tulkita siten, että ne ovat esteenä kansallisen oikeuden säännöksille, joiden mukaan unionin oikeuden vastaisesti kannettujen verojen ja niihin liittyvien korkojen, joita koskeva takaisinmaksamisvelvollisuus perustuu viimeistään 31.12.2015 täytäntöönpanokelpoisiksi tullessiin tuomioihin, takaisinmaksamista lykätään jaksottamalla se viiden vuoden ajalle?

Valitus, jonka Faci SpA on tehnyt 12.6.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-46/10, Faci SpA v. Euroopan komissio, 20.3.2014 antamasta tuomiosta

(Asia C-291/14 P)

(2014/C 303/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Faci SpA (edustajat: Avvocato S. Piccardo ja Advocaat S. Crosby)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 20.3.2014 asiassa T-46/10 antaman tuomion tai
- vaihtoehtoisesti kumoaa valittajalle määrätyn sakon tai alentaa sen määrää huomattavasti tai
- palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen käsiteltäväksi ja
- joka tapauksessa velvoittaa Euroopan komission korvaamaan valittajalle ensimmäisessä oikeusasteessa ja tästä valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus kohdistuu unionin yleisen tuomioistuimen 20.3.2014 asiassa T-46/10 antamaan tuomioon. Tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valittajan 28.1.2010 nostaman kanteen, joka koski [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 11.11.2009 tehtyä komission päätöstä K(2009) 8682 lopullinen (asia COMP/38589 – lämmönkestäväksi tekevät aineet).⁽¹⁾

Valittaja vetoaa kahteen valitusperusteeseen:

Ensimmäisellä valitusperusteellaan valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se ei tutkinut rikkomisen vakavuutta marraskuun 1996 jälkeen suhteessa kartellin luonteen muutokseen eikä siten ottanut huomioon kaikkia olosuhteita, joilla on merkitystä valittajalle määrätyn sakon laskemisessa, ja rikkoi näin ollen vuonna 2006 annettuja sakkojen laskentaa koskevia suuntaviivoja ja/tai asetuksen N:o 1/2003⁽²⁾ 23 artiklaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklaa.

Toisella valitusperusteellaan valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin ei tehnyt tosiasiallista ja syvällistä oikeudellista arviota päätöksestä, kun se totesi tosiseikkoja tutkimatta, että valittaja oli käyttäytynyt täysin samoin kuin muut asiaan osalliset yritykset lukuun ottamatta sitä, että se ei osallistunut täytäntöönpanoon niin määrätietoisesti, ja kun se hylkäsi arvioimatta sen kanneperusteen, jonka mukaan kilpailua oli laittomasti vääristetty valittajan vahingoksi, koska sakkojen laskentaa koskevien suuntaviivojen 35 kohtaa sovellettiin sen kilpailijaan, Bärlocheriin.

⁽¹⁾ EUVL C 307, 12.11.2010, s. 9.

⁽²⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 1/2003, EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 13.6.2014 – Gebhart Hiebler v. Walter Schlagbauer

(Asia C-293/14)

(2014/C 303/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Gebhart Hiebler

Vastapuoli: Walter Schlagbauer

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko nuohoojan koko elinkeinotoiminta palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdan i alakohdan mukaan kyseisen direktiivin soveltamisalan ulkopuolella, koska nuohoojat suorittavat myös palotoimen alaan (palotarkastukset, rakennusprosesseihin liittyvät lausunnot ym.) liittyviä tehtäviä?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

- 2) Voidaanko direktiivin 2006/123/EY 10 artiklan 4 kohdan ja 15 artiklan 1 kohdan, 2 kohdan a alakohdan ja 3 kohdan kanssa yhteensopivana pitää sellaista kansallista oikeussääntöä, jonka mukaan nuohoojan elinkeinolupa periaatteessa rajoittuu tiettyyn ”nuohousalueeseen”?

⁽¹⁾ EUVL L 376, s. 36.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka de Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 16.6.2014 – DOW Benelux ym. v. Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

(Asia C-295/14)

(2014/C 303/28)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittajat: DOW Benelux BV, Esso Nederland BV ja ExxonMobil Chemical Holland BV, Kuwait Petroleum Europoort BV, Rütgers Resins BV ja Koppers Netherlands BV, Yara Sluiskil BV, BP Raffinaderij Rotterdam BV, Zeeland Refinery NV, ESD-SIC BV, DSM Delft Permit BV, SABIC Innovative Plastics BV, Shell Nederland Raffinaderij BV ja Shell Nederland Chemie BV, Akzo Nobel Chemicals BV ja Akzo Nobel Industrial Chemicals BV, Emerald Kalama Chemical BV, Nedmag Industries Mining & Manufacturing Holding BV, Rosier Nederland BV, Nederlandse Aardolie Maatschappij BV, Tata Steel IJmuiden BV, Chemelot Site Permit BV, Eska Graphic Board BV, Koch HC Partnership BV

Vastapuoli: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan neljättä kohtaa tulkittava siten, että niiden laitosten toiminnanharjoittajat, joihin sovellettiin vuodesta 2013 lähtien kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY (EUVL 200, L 275) päästökauppasäännöksiä, lukuun ottamatta kyseisen direktiivin 10 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja laitosten toiminnanharjoittajia sekä uusia osallistujia, olisivat epäilemättä voineet vaatia unionin yleiseltä tuomioistuimelta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan 3 kohdan mukaisista kansallisista täytäntöönpanotoimenpiteistä päästöoikeuksien jakamiseksi maksutta siirtymäaikana 5.9.2013 annetun komission päätöksen (2013/448/EU, EUVL 2013 L 240) kumoamista, siltä osin kuin siinä määritetään yhtenäinen monialainen korjauskerroin?
- 2) Onko päätös 2013/448/EU, siltä osin kuin siinä määritetään yhtenäinen monialainen korjauskerroin, pätemätön, koska päätöstä ei tehty direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 1 kohdan mukaista valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen?
- 3) Onko päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annetun komission päätöksen 2011/278/EU (EUVL 2011, L 130) 15 artikla direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohdan vastainen, koska ensin mainittu artikla estää sen, että yhtenäistä monialaista korjauskerrointa määritettäessä otetaan huomioon sähköntuottajien päästöt? Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, mitä seurauksia kyseisestä ristiriidasta on päätökselle 2013/448/EU?
- 4) Onko päätös 2013/448/EU, siltä osin kuin siinä määritetään yhtenäinen monialainen korjauskerroin, pätemätön, koska päätös perustuu osittain tietoihin, jotka on toimitettu direktiivin 2003/87/EY 9 a artiklan 2 kohdan täytäntöönpanemiseksi ilman että kyseisessä kohdassa tarkoitettuja 14 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyjä säännöksiä oli vahvistettu?
- 5) Onko päätös 2013/448/EU, siltä osin kuin siinä määritetään yhtenäinen monialainen korjauskerroin, erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan tai Euroopan unionin perusoikeuskirjan ⁽¹⁾ 41 artiklan vastainen, koska korjauskertoimen laskennan kannalta ratkaisevat päästömäärät ja päästöoikeudet ilmoitetaan päätöksessä vain osittain?
- 6) Onko päätös 2013/448/EU, siltä osin kuin siinä määritetään yhtenäinen monialainen korjauskerroin, erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan tai Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan vastainen, koska kyseinen korjauskerroin määritetään sellaisten tietojen pohjalta, joihin päästökauppaan osallistuvien laitosten toiminnanharjoittajat eivät ole voineet tutustua?

⁽¹⁾ EUVL 2000, C 364, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 17.6.2014 – Rüdiger Hobohm v. Benedikt Kampik Ltd & Co., Benedikt Aloysius Kampik ja Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien S. L.

(Asia C-297/14)

(2014/C 303/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Rüdiger Hobohm

Vastaajat: Benedikt Kampik Ltd & Co., Benedikt Aloysius Kampik ja Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien S. L.

Ennakkoratkaisukysymys

Voiko kuluttaja nostaa tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001⁽¹⁾ (EYVL L 21, s. 1) 15 artiklan 1 kohdan c alakohdan toisen osan, luettuna yhdessä 16 artiklan 1 kohdan toisen osan kanssa, nojalla kanteen sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä hänen kotipaikkansa on, hänen sellaista sopimuskumppaniaan vastaan, joka harjoittaa kaupallista tai elinkeinotoimintaa toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa, jos kanteen perustana oleva sopimus ei tosin suoraan kuulu sopimuskumppanin tällaisen toiminnan piiriin, joka on suunnattu siihen jäsenvaltioon, missä kuluttajan kotipaikka on, mutta sopimuksen tarkoituksena on kuitenkin sellaisen taloudellisen tuloksen toteutuminen, johon on pyritty osapuolten välillä aiemmin tehdyllä ja jo täysin täytetyllä toisella edellä mainittujen säännösten soveltamisalaan kuuluvalla sopimuksella?

⁽¹⁾ EUVL L 12, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 16.6.2014 – Alain Laurent Brouillard v. Cour de cassationin lakimiesavustajien palvelukseen ottamiseksi järjestetyn kilpailumenettelyn valintalautakunta, Belgian valtio

(Asia C-298/14)

(2014/C 303/30)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Alain Laurent Brouillard

Vastapuoli: Cour de cassationin lakimiesavustajien palvelukseen ottamiseksi järjestetyn kilpailumenettelyn valintalautakunta, Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 45 ja SEUT 49 artiklaa ja ammattipätevyyden tunnustamisesta 7.9.2005 annettua direktiiviä 2005/36⁽¹⁾ tulkittava siten, että niitä on sovellettava tilanteeseen, jossa Belgiassa asuva Belgian kansalainen, jolla ei ole työkokemusta mistään muusta jäsenvaltiosta, vetoaa Cour de cassationin lakimiesavustajan palvelukseen ottamiseksi järjestettävään kilpailuun osallistumista koskevan vaatimuksensa tueksi ranskalaisen yliopiston (Université de Poitiers) 22.11.2010 myöntämään yksityisoikeuden alan (oikeus- ja taloustiede sekä taloushallinto) ammatilliseen master-tutkintoon, jossa erikoistumisalana on ollut oikeuslingvistiikka?
- 2) Onko Belgian Cour de cassationin lakimiesavustajan toimi, jonka osalta säädetään oikeuslaitoksesta ja lainkäytöstä annettujen säästöjen koonnoksen 259 duodecimes §:ssä, että toimeen nimittäminen edellyttää oikeustieteen tohtorintutkinnon tai perustutkinnon (licence) suorittamista, edellä mainitun 7.9.2005 annetun direktiivin 2005/36 3 artiklassa tarkoitettu säännelty ammatti?

- 3) Onko Cour de cassationin lakimiesavustajan toimi, johon kuuluvat tehtävät on määritelty oikeuslaitoksesta ja lainkäytöstä annettujen säädösten koonnoksen 135bis §:ssä, SEUT 45 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu julkishallinnon palvelussuhde, ja jos on, onko katsottava, ettei SEUT 45, SEUT 49 artiklaa eikä ammattipätevyyden tunnustamisesta 7.9.2005 annettua direktiiviä 2005/36 voida tällä perusteella soveltaa?
- 4) Jos SEUT 45, SEUT 49 artiklaa ja ammattipätevyyden tunnustamisesta 7.9.2005 annettua direktiiviä voidaan soveltaa käsiteltävässä asiassa, onko näitä oikeussääntöjä tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että Cour de cassationin lakimiesavustajien palvelukseen ottamiseksi järjestetyn kilpailun valintalautakunta edellyttää kilpailuun osallistumiselta sitä, että henkilöllä on belgialaisen yliopiston myöntämä oikeustieteen tohtorintutkinto tai perustutkinto (licence) tai että opetukseen liittyvissä kysymyksissä toimivaltainen liittovaltion kieliyhteisö (Communauté française) tunnustaa ranskalaisen Poitiers'n yliopiston myöntämän master-tutkinnon vastaavuuden belgialaisen yliopiston myöntämän oikeustieteen tohtorintutkinnon, oikeustieteen perustutkinnon (licence) tai master-tutkinnon kanssa?
- 5) Jos SEUT 45 ja SEUT 49 artiklaa sekä 7.9.2005 annettua direktiiviä voidaan soveltaa käsiteltävässä asiassa, onko näitä oikeussääntöjä tulkittava siten, että ne velvoittavat Cour de cassationin lakimiesavustajien palvelukseen ottamiseksi järjestetyn kilpailun valintalautakunnan vertaamaan valittajan tutkintoihin ja työkokemukseen perustuvaa pätevyyttä belgialaisen yliopiston myöntämän oikeustieteen tohtorintutkinnon tai oikeustieteen perustutkinnon (licence) tuottamaan pätevyyteen ja määräämään tarvittaessa direktiivin 2005/36 14 artiklassa tarkoitetuista korvaavista toimenpiteistä?

(¹) Ammattipätevyyden tunnustamisesta 7.9.2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/36/EY (EUVL L 255, s. 22).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep te Antwerpen (Belgias) on esittänyt 20.6.2014 –
Imtech Marine Belgium NV v. Radio Hellenic SA**

(Asia C-300/14)

(2014/C 303/31)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Pääasian asianosaiset

Kantaja: – Imtech Marine Belgium NV

Vastaaja: Radio Hellenic SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Rikotaanko sillä, että riitauttamattomia vaatimuksia koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen käyttöönotosta 21.4.2004 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta N:o 805/2004 (¹) ei sovelleta välittömästi sen johdosta, että

— Belgian lainsäätäjä on jättänyt saattamatta asetuksen (EY) N:o 805/2004 osaksi Belgian lainsäädäntöä ja

— Belgian lainsäätäjä on – siitä huolimatta, että Belgian lainsäädännössä säädetään väitteestä ja valituksesta – jättänyt sisällyttämättä uudelleentutkintamenettelyä lainsäädäntöön,

Euroopan unionin toiminnasta 25.3.1957 tehdyn sopimuksen 288 artiklaa (konsolidoitu toisinto)?

- 2) Jos kysymykseen vastataan kieltävästi, miten — — asetuksen N:o 805/2004 19 artiklan 1 kohdassa oleva ”tuomion tutkiminen uudelleen” on ymmärrettävä, kun otetaan huomioon asetuksen (EY) välitön oikeusvaikutus? Onko uudelleentutkimismenettelystä säädettävä vain siinä tapauksessa, että kutsun / haastehakemuksen tiedoksianto on tapahtunut — — asetuksen N:o 805/2004 14 artiklassa säädettyllä tavalla, eli siten, ettei siihen liity vastaanottotodistusta? Eikö Belgian lainsäädäntö tarjoa Belgian oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lain (Belgisch Gerechtelijk Wetboek) 1047 §:n mukaisella väitteellä ja Belgian oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lain 1050 §:n mukaisella valituksella riittäviä takeita — — asetuksen N:o 805/2004 19 artiklan 1 kohdassa säädettyjen kriteereiden ”uudelleentutkimismenettely” täyttämiseksi?
- 3) Tarjoaako Belgian oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lain 50 § , jonka mukaan kyseisen lain 860 §:n toisessa momentissa, 55 §:ssä ja 1048 §:ssä säädettyjä preklusiivisia määräaikoja voidaan pidentää silloin, kun kyse on ylivoimaisesta esteestä tai asianomaisesta henkilöstä riippumattomista poikkeuksellisista olosuhteista, riittävän suojan — — asetuksen N:o 805/2004 19 artiklan b alakohdassa tarkoitettua mielessä?
- 4) Onko riitauttamattomia vaatimuksia koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen vahvistaminen tuomioistuimen ratkaisu, jota on vaadittava haastehakemuksella? Jos kysymykseen vastataan myöntävästi, onko tuomioistuimen vahvistettava tuomio eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi ja onko kirjaajan toimitettava täytäntöönpanoperusteen vahvistava todistus?

Jos kysymykseen vastataan kieltävästi: Voiko tuomion vahvistaminen eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi olla kirjaajan tehtävä?

- 5) Jos vahvistaminen eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi ei ole tuomioistuimen ratkaisu, voiko hakija, joka ei ole käyttänyt haastehakemusta eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen vahvistamisen vaatimiseen — vaatia jälkikäteen eli ratkaisun tultua lopulliseksi kirjaajalta tuomion vahvistamista eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi?

(¹) EUVL L 143, s. 15.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 24.6.2014 –
Pfotenhilfe Ungarn e.V. v. Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche
Räume des Landes Schleswig-Holstein**

(Asia C-301/14)

(2014/C 303/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Pfotenhilfe-Ungarn e.V.

Vastaaja: Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

Muuna osapuolena: Liittovaltion edunvalvoja Bundesverwaltungsgerichtissä

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kyse asetuksen (EY) N:o 1/2005⁽¹⁾ 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitettusta eläinkuljetuksesta, joka ei tapahdu kaupallisen toiminnan yhteydessä, silloin, kun kuljetuksen suorittaa yleishyödylliseksi yhteisöksi tunnustettu eläinsuojeluyhdistys ja kuljetuksen tarkoituksena on siirtää kodittomia koiria välitettäväksi kolmansille osapuolille sellaista maksua ("suojamaksu") vastaan, joka
- a) on määrältään pienempi kuin ne kustannukset, joita yhdistykselle aiheutuu eläimestä, sen kuljetuksesta tai sen välittämisestä, tai se juuri kattaa ne, tai joka
 - b) ylittää mainitut kustannukset, mutta josta saatu voitto käytetään muiden kodittomien koirien välittämisestä aiheutuvien kustannusten taikka kodittomista eläimistä tai muista eläinsuojeluhankkeista aiheutuvien kustannusten kattamiseen?
- 2) Onko kyse direktiivin 90/425/ETY⁽²⁾ 12 artiklassa tarkoitettusta yhteisön sisäistä kauppaa harjoittavasta kauppiasta silloin, kun yleishyödylliseksi yhteisöksi tunnustettu eläinsuojeluyhdistys ja sen tarkoituksena on siirtää kodittomia koiria välitettäväksi kolmansille osapuolille sellaista maksua ("suojamaksu") vastaan, joka
- a) on määrältään pienempi kuin ne kustannukset, joita yhdistykselle aiheutuu eläimestä, sen kuljetuksesta tai sen välittämisestä, tai se juuri kattaa ne, tai joka
 - b) ylittää mainitut kustannukset, mutta josta saatu voitto käytetään muiden kodittomien koirien välittämisestä aiheutuvien kustannusten taikka kodittomista eläimistä tai muista eläinsuojeluhankkeista aiheutuvien kustannusten kattamiseen?

⁽¹⁾ Eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana 22.12.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2005 (EUVL L 3, s. 1).

⁽²⁾ Eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26.6.1990 annettu neuvoston direktiivi 90/425/ETY (EYVL L 224, s. 29).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 25.6.2014 –
Direktor na Agentsia "Mitnitsi" v. Biovet AD**

(Asia C-306/14)

(2014/C 303/33)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Varhoven administrativen sad (Bulgaria)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Direktor na Agentsia "Mitnitsi"

Vastaaja: Biovet AD

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Mitä alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19.10.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/83/ETY⁽¹⁾ 27 artiklan 2 kohdan d alakohtaan sisältyvällä valmistuksen käsitteellä tarkoitetaan, ja kuuluvatko tähän käsitteeseen puhdistaminen ja/tai desinfiointi prosesseina, joilla pyritään saavuttamaan tietyt, lääkkeiden hyvissä tuotantotavoissa määritellyt puhtaustasot?

- 2) Sen jälkeen kun jäsenvaltiot ovat vahvistaneet lainsäädännössään alkoholin vapauttamisen yhdenmukaistetusta valmisteverosta sillä edellytyksellä, että sitä käytetään valmistuksessa eikä lopputuote sisällä alkoholia, onko direktiivin 92/83 27 artiklan 2 kohdan d alakohdan nojalla sallittua ottaa käyttöön säännös, jonka mukaan sovellettaessa kyseistä vapautusta alkoholia, jota on käytetty puhdistamiseen, ei katsota käytetyn valmistuksessa?
- 3) Onko oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteet huomioon ottaen sallittua antaa ZADS:n 22 §:n 7 momenttiin sisältyvän kaltainen säännös siten, että se tulee voimaan välittömästi (toisin sanoen ilman asianmukaista siirtymäaikaa, jotta markkinatoimijat voivat muuttaa toimintaansa), kun säännöksellä rajoitetaan jäsenvaltion harkintavaltaansa käyttäen käyttöönotettavan valmisteverovapautuksen osalta puhdistusaineena käytetystä alkoholista maksetun veron palauttamista?

(¹) EYVL L 316, s. 21.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Ráckevei Járásbíróság (Unkari) on esittänyt 1.7.2014 – Banif Plus Bank
Zrt. v. Márton Lantos ja Mártonné Lantos**

(Asia C-312/14)

(2014/C 303/34)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Ráckevei Járásbíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Banif Plus Bank Zrt.

Vastaajat: Márton Lantos ja Mártonné Lantos

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2004/39/EY (¹) 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan (sijoituspalvelut ja -toiminta) ja 17 alakohdan (rahoitusväline) sekä liitteessä I olevan C osan 4 kohdan (futuurit, jotka liittyvät valuuttaan, muut johdannaisopimukset) perusteella rahoitusvälineenä pidettävä menettelyä, jossa asiakkaalle valuuttamääräisen luottosopimuksen muodossa tarjotaan liiketoimintaa, joka luoton myöntämisaikana pidetään myyntisopimuksena ja luoton takaisinmaksuajankohtana futuurina, joka pannaan täytäntöön muuntamalla forinteiksi tietty määrä rekisteröityä valuuttaa ja joka altistaa asiakkaan saaman luoton pääomamarkkinoista aiheutuville vaikutuksille ja riskeille (valuuttakurssiriski)?
- 2) Onko direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 6 alakohdan (kaupankäynti omaan lukuun) ja liitteessä I olevan A osan 3 kohdan (kaupankäynti omaan lukuun) nojalla katsottava, että ensimmäisessä kysymyksessä kuvattu omaan lukuun toteutettu liiketoiminta on rahoitusvälineellä toteutettua sijoituspalvelua tai sijoitustoimintaa?
- 3) Onko rahoituslaitoksella velvollisuus varmistaa, että sen toiminnassa noudatetaan kyseisen direktiivin 19 artiklan 4 ja 5 kohdan säännöksiä, kun otetaan huomioon, että futuuriliiketoimi, joka liittyy valuuttaan, on johdannaisiin rahoitusvälineisiin liittyvä sijoituspalvelu, jota tarjotaan toisen rahoitustuotteen (luottosopimuksen) osana? Onko katsottava, ettei 19 artiklan 9 kohtaa voida soveltaa, koska kyseisen noudattamisen arviointi siltä osin kuin liiketoimeen sisältyy johdannainen väline, on välttämätöntä sen vuoksi, että asiakkaalle luotosta ja rahoitusvälineestä aiheutuvat riskit eroavat toisistaan perustavanlaatuisella tavalla?

- 4) Aiheutuuko kyseisen direktiivin 19 artiklan 4 ja 5 kohdan noudattamatta jättämisestä se, että pankin ja asiakkaan välillä tehty luottosopimus on katsottava pätemättömäksi?

(¹) Rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta 21.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY (EYVL L 145, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Rüsselsheim (Saksa) on esittänyt 2.7.2014 – Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock ja Florian Hußock v. Condor Flugdienst GmbH

(Asia C-316/14)

(2014/C 303/35)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Rüsselsheim

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock ja Florian Hußock

Vastaaja: Condor Flugdienst GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko omalla vastuullaan toimivien kolmansien, jotka ovat saaneet hoidettavakseen lentoliikenteen harjoittajalle kuuluvia tehtäviä, suorittamat toimet katsottava asetuksen (¹) 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuiksi poikkeukselliseksi olosuhteiksi?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko asiaa arvioitaessa merkitystä sillä, kuka (lentoyhtiö, lentoaseman pitäjä, jne.) on antanut tehtävän kolmannen hoidettavaksi?

(¹) Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 295/91 (EYVL L 46, s. 1).

Kanne 2.7.2014 – Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-317/14)

(2014/C 303/36)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Energren ja D. Martin)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta

Vaatimukset

- Belgian kuningaskunnan on todettava jättäneen noudattamatta SEUT 45 artiklan ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 492/2011 ⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se on edellyttänyt ranskan- tai saksankielisten alueiden paikallisviranomaisten virkoihin hakevilta henkilöiltä, joiden tutkintotodistuksista ei ilmene, että he ovat suorittaneet opintonsa kyseisellä kielellä, että he läpäisevät SELOR:in järjestämän kokeen ja saavat mainitun elimen myöntämän todistuksen, joka on ainoa keino, jolla näihin virkoihin vaadittava kielitaito voidaan osoittaa
- Belgian kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Edellytys siitä, että henkilöt, joiden tutkintotodistuksista ei ilmene, että he ovat suorittaneet opintonsa ranskan- tai saksankielellä, voivat osoittaa ainoastaan yhdellä tavalla täyttävänsä Belgian lainsäädännössä vaaditun kielitaitoa koskevan edellytyksen, joka on ennakkoedellytys ranskan- tai saksankielisten alueiden paikallisviranomaisten virkojen hakemiseksi, on SEUT 45 artiklassa ja asetuksessa (EU) N:o 492/2011 kiellettyä syrjintää.

⁽¹⁾ EUVL L 141, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt
8.7.2014 – Gergely Szemerey v. Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve**

(Asia C-330/14)

(2014/C 303/37)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Gergely Szemerey

Vastaaja: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen (EY) N:o 796/2004 ⁽¹⁾ johdanto-osan 20 ja 27 perustelukappaleessa sekä asetuksen (EY) N:o 1122/2009 ⁽²⁾ johdanto-osan 18, 23 ja 26 perustelukappaleessa tarkoitettua joustavuutta ja muutosmahdollisuutta koskevaa periaatetta tulkittava siten, että kansallinen lainsäädäntö on niiden vastainen, kun sen mukaan viljeltäessä harvinaista kasvilajiketta tukihakemukseen on liitettävä harvinaiseen kasviin liittyvät todistus, kun otetaan huomioon hallinto-käytäntö, jonka mukaan todistuksen hakeminen oli sallittua vain ennen tukihakemuksen esittämistä 2. ja 15.4.2010 välisenä aikana, todistuksen esittäminen oli mahdollista ainoastaan samaan aikaan yhtenäishakemuksen esittämisen kanssa sen liitteenä eikä lainsäädännössä sallittu todistuksen puuttumisesta johtuvan hakemuksen virheen korjaamista?
- 2) Vastaako tämä järjestely jäsenvaltion velvoitetta olla vaarantamatta yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita, vai voidaanko katsoa, että unionin oikeuteen perustuvaa tukea koskevan oikeuden käyttämisestä tuli tosiasiallisesti mahdotonta tai liian vaikeaa ja ennalta arvaamatonta harvinaisia kasveja viljeleville viljelijöille vuonna 2010, kun lainsäädäntöä muutettiin (maataloudesta ja maaseudun kehittämisestä vastaavan ministeriön (14.5.2009 antaman) asetuksen nro 61/2009 43 §:n 6 momentin muutos, joka otettiin lainsäädäntöön maataloudesta ja maaseudun kehittämisestä vastaavan ministeriön (30.3.2010 antamalla) asetuksella nro 31/2010)?

- 3) Onko hallintokäytäntö asetuksen N:o 796/2004 johdanto-osan 57 perustelukappaleen tai asetuksen N:o 1122/2009 johdanto-osan 75 perustelukappaleen ja erityisesti suhteellisuusperiaatteen vastainen, kun sen mukaan harvinaiseen kasviin liittyvän todistuksen puuttuessa määrätään seuraamus pinta-alojen ilmoittamisesta liian suuriksi koko hakemuksen osalta, ilman että otettaisiin huomioon tahallisuutta, tuottamuksellisuutta tai olosuhteita, vaikka tukihakemus täyttää muilta osin koko viljelylohkon osalta tuen myöntämisen edellytykset ja viljelijä viljelee ilmoitettua kasvia ilmoitetulla pinta-alalla?
- 4) Ovatko asetuksen (EY) N:o 796/2004 johdanto-osan 67 tai 71 perustelukappaleeseen taikka asetuksen (EY) N:o 1122/2009 johdanto-osan 75 perustelukappaleeseen sisältyvät vapautusperusteet sovellettavissa siinä tapauksessa, että viljelijä vetoaa niiden kanssa ristiriidassa olevaan tai epäasianmukaiseen hallintokäytäntöön poikkeuksellisenä olosuhteena ja pyrkii osoittamaan, että hänen virheensä johtui kokonaan tai osittain hallintoelimen käytännöstä?
- 5) Voidaanko viljelijän esittämää hyväksyttyä ilmoitusta ylivoimaisesta esteestä pitää viljelmän (sadon) täydellisen menettämisen osalta oikeana tietona, johon viitataan asetuksen (EY) N:o 796/2004 johdanto-osan 67 perustelukappaleessa ja asetuksen (EY) N:o 1122/2009 johdanto-osan 93 perustelukappaleessa ja joka vapauttaa viljelijän esittämästä harvinaiseen kasviin liittyvää todistusta ja tämän seurauksena edellyttää vapautumista seuraamuksista koko hakemuksen osalta?

- ⁽¹⁾ Neuvoston asetuksissa (EY) N:o 1782/2003 ja (EY) N:o 73/2009 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän sekä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 479/2008 säädettyjen täydentävien ehtojen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21.4.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 796/2004 (EUVL L 141, s. 18).
- ⁽²⁾ Neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä mainitussa asetuksessa säädettyjen viljelijöiden suorien tukien järjestelmien mukaisten täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinialalle säädetyn tukijärjestelmän mukaisten täydentävien ehtojen osalta 30.11.2009 annettu komission asetus (EY) N:o 1122/2009 (EUVL L 316, s. 65).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) on esittänyt 8.7.2014
– Petar Kezić, itsenäinen yrittäjä, Trgovina Prizma v. Slovenian valtio**

(Asia C-331/14)

(2014/C 303/38)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Petar Kezić, itsenäinen yrittäjä, Trgovina Prizma

Vastapuoli: Slovenian valtio

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kuudennen direktiivin ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan 1 kohdan säännöksiä tulkittava siten, että nyt käsiteltävään asiaan liittyvien kaltaisissa olosuhteissa – joissa henkilö ostaa tontteja luonnollisena henkilönä, ilman että häneltä on siinä yhteydessä kannettu arvonlisäveroa, ja rakentaa niille myöhemmin kauppakeskuksen itsenäisenä yrittäjänä, jolloin hän kirjaa yrityksensä kiinteään omaisuuteen kansallisten kirjanpitosäännösten perusteella vain osan tonteista, joille kauppakeskus rakennetaan, ja myy myöhemmin tämän kauppakeskuksen kaikkine tontteineen rakennustyön tilaajalle – on katsottava, että tämä henkilö ei sisällytä näitä tontteja arvonlisäverojärjestelmään vain sillä perusteella, että hän ei ole kirjannut tontteja yrityksensä kiinteään omaisuuteen, eikä näin ollen ole niiden myynnin yhteydessä verovelvollinen, joka olisi velvollinen laskuttamaan myynnistä arvonlisäveron ja maksamaan sen?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrääytymisperuste – 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Mons (Belgia) on esittänyt 9.7.2014 – Belgian valtio v. Nathalie De Fruytier

(Asia C-334/14)

(2014/C 303/39)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Mons

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Belgian valtio

Vastapuoli: Nathalie De Fruytier

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuudennen arvonlisäverodirektiivin ⁽¹⁾ 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b ja c alakohta esteenä sille, että näytteiden ja elinten lääketieteellistä analyysia tai lääkinnällistä taikka terapeutista hoitoa varten toteutettu kuljetus, jonka on suorittanut kolmas itsenäinen ammatinharjoittaja, jonka palvelusuoritukset sisältyvät sosiaaliturvaviranomaisen hoitolaitoksille ja laboratorioille suorittamaan korvaukseen, vapautetaan arvonlisäverosta lääketieteellisiin palvelusuorituksiin läheisesti liittyvänä suorituksena, eli suorituksena, jolla pyritään diagnosoimaan, hoitamaan ja mahdollisuuksien mukaan parantamaan sairauksia tai terveydellisiä poikkeavuuksia?
- 2) Voidaanko näytteiden ja elinten lääketieteellistä analyysia tai lääkinnällistä taikka terapeutista hoitoa varten toteutettuun kuljetukseen, jonka on suorittanut kolmas itsenäinen ammatinharjoittaja, jonka palvelusuoritukset sisältyvät sosiaaliturvaviranomaisen hoitolaitoksille ja laboratorioille suorittamaan korvaukseen lääketieteellisten analyysien toteuttamista varten, liittyvä toiminta vapauttaa arvonlisäverosta kuudennen arvonlisäverodirektiivin 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b ja c alakohdan mukaisesti?
- 3) Onko kuudennen direktiivin 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettua muiden asianmukaisesti hyväksytyjen vastaavanlaisten laitosten käsitettä tulkittava siten, että siihen kuuluvat yksityiset yhtiöt, joiden suoritukset käsittävät ihmisistä otettujen näytteiden kuljetuksen tarpeellista analyysia varten sairaaloiden ja lääkinnällisten hoitolaitosten tavoittelemien terapeuttien tavoitteiden saavuttamiseksi?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrääytymisperuste – 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 25.7.2014 – Deza v. ECHA

(Asia T-189/14 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — ECHAN hallussa olevat asiakirjat, jotka sisältävät tietoja, jotka yritys on antanut kemikaalin käyttöä koskevan lupahakemuksensa yhteydessä — Päätös, jolla kolmannelle myönnetään oikeus tutustua asiakirjoihin — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyys — Fumus boni juris — Intressivertailu)

(2014/C 303/40)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Kantaja: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Tšekin tasavalta) (edustaja: asianajaja P. Dejl)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) (asiamiehet: A. Iber, M. Heikkilä ja T. Zbihlej)

Oikeudenkäynnin kohde

ECHAN 24.1.2014 tekemän päätöksen, joka koskee tiettyjen sellaisten tietojen julkaisemista, jotka kantaja on antanut kemikaalin bis(2-etyyliheksyyli)ftalaatti (DEHP) käyttöä koskevaan lupahakemukseen liittyvän menettelyn yhteydessä, täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus

Määräysosa

- 1) Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) 24.1.2014 tekemän päätöksen AFA-C-0000004274-77-09/F täytäntöönpanoa lykätään siltä osin kuin sillä myönnetään kolmannelle Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 nojalla oikeus tutustua aineen bis(2-etyyliheksyyli)ftalaatti (DEHP) kemikaaliturvallisuusraportin ja vaihtoehtojen analyysin sellaiseen versioon, joka on yksityiskohtaisempi kuin versio, jossa on välitoimihakemuksessa täsmennetyt ja kyseisen hakemuksen A.4.5 ja A.4.6 liitteessä olevat peitetyt kohdat, lukuun ottamatta yhtäältä aineiden luokittelua ja merkintöjä koskevia tietoja ja toisaalta tietoja, jotka koskevat nimenomaisesti ja yksinomaan Arkema Francea, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A.:ta ja Vinyloop Ferrara S.p.A.:ta.
- 2) ECHA velvoitetaan pidättäytymään julkaisemasta
 - tämän tuomiolauselman 1 kohdassa tarkoitettujen aineen bis(2-etyyliheksyyli)ftalaatti (DEHP) kemikaaliturvallisuusraportin ja vaihtoehtojen analyysin sellaista versiota, joka on yksityiskohtaisempi kuin kyseisessä 1 kohdassa määritelty versio
 - aineen bis(2-etyyliheksyyli)ftalaatti (DEHP) kemikaaliturvallisuusraportteja ja vaihtoehtojen analyysyjä, jotka Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn ja Vinyloop Ferrara ovat esittäneet ja joita ECHAN 24.1.2014 tekemät päätökset AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F ja AFA-C-0000004151-87-08/F koskevat, siltä osin kuin kyseiset asiakirjat ovat samanlaisia kuin asiakirjat, joita suojataan tämän tuomiolauselman 1 kohdan mukaisesti.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 11.6.2014 – Wine in Black v. SMHV – Quinta do Noval – Vinhos (Wine in Black)**(Asia T-420/14)**

(2014/C 303/41)

*Kannekirjelmän kieli: englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Wine in Black GmbH (Berliini, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Bauer ja V. Ahmann)*Vastaaja:* sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)*Vastapuoli valituslautakunnassa:* Quinta do Noval – Vinhos, SA (Pinhão, Portugal)**Vaatimukset***Kantaja* vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 6.3.2014 asiassa R 1601/2013-1 tekemän päätöksen
- velvoittamaan vastaajan ja vastapuolen SMHV:n valituslautakunnassa korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Yhteisön tavaramerkin hakija:* kantaja*Haettu yhteisön tavaramerkki:* sanamerkki "Wine in Black" luokkiin 33, 35 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 10 949 071*Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:* Quinta do Noval – Vinhos, SA*Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu:* sanamerkki "NOVAL BLACK" luokkaan 33 kuuluvia tavaroita varten*Väiteosaston ratkaisu:* väitteen hyväksyminen*Valituslautakunnan ratkaisu:* valituksen hylkääminen*Kanneperusteet:* asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 11.6.2014 – Viscas v. komissio**(Asia T-422/14)**

(2014/C 303/42)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Viscas Corporation (Tokio, Japani) (edustaja: asianajaja J.-F. Bellis)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset***Kantaja* vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä todetaan kilpailusääntöjä rikkotun ajalla 1.10.2001–28.1.2009

- kumoamaan määrätyn sakon tai alentamaan sen määrää ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevalla kanteella kantaja vaatii 2.4.2014 annetun komission päätöksen C(2014) 2139 final (asia AT.39610 – Sähkökaapelit) osittaista kumoamista.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahdeksaan kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisessä ja toisessa kanneperusteessa komission väitetään tehneen virheen, kun se totesi, että kantaja oli osallinen kilpailusääntöjen rikkomiseen ajalla 1.10.2001–28.1.2009.
2. Kolmannessa ja neljännessä kanneperusteessa väitetään, että komissio loukkasi soveltaessaan sakkojen suuntaviivojen ⁽¹⁾ 18 kohtaa suhteellisuusperiaatetta ja yhdenvertaisen suojan periaatetta, koska i) eurooppalaiset sähkökaapelien valmistajat hyötyvät tästä soveltamisesta suhteettomasti ja koska ii) siinä ei oteta huomioon sitä, miten merkittävästi eri valmistajien merkitykset kilpailusääntöjen rikkomisessa eroavat toisistaan.
3. Viidennessä kanneperusteessa väitetään, että komissio teki virheen kohdentaessaan kantajan osakkeenomistajien myynnit kantajaan määrättävän sakon määrittämiseksi.
4. Kuudennessa kanneperusteessa väitetään, että komissio korotti virheellisesti huomioon otettavaa myyntiarvon osuutta osapuolten yhteenlasketun markkinaosuuden perusteella.
5. Seitsemännessä kanneperusteessa väitetään, että komissio teki virheen jättäessään soveltamatta alennusta lieventävien seikkojen perusteella.
6. Kahdeksannella kanneperusteellaan kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta käyttämään täyttä harkintavaltaansa ja huomattavasti alentamaan sakkoa.

⁽¹⁾ Asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta annetut suuntaviivat (EUVL 2006, C 210, s. 2).

Kanne 11.6.2014 – ClientEarth v. komissio

(Asia T-424/14)

(2014/C 303/43)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: ClientEarth (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat O. Brouwer, F. Heringa ja J. Wolfhagen)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan päätöksen evätä mahdollisuus tutustua asiakirjoihin, joita kantaja oli pyytänyt Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 nojalla, sellaisena kuin kyseinen päätös on ilmoitettu kantajalle 3.4.2014 päivätyssä kirjeessä, jonka viitenumero on SG.B.4/LR/rc – sg.dsg2.b.4(2014) 1028887

- velvoittamaan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan nojalla komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteessaan kumoamaan komission päätöksen evätä mahdollisuus tutustua komission tekemään vaikutusten arviointiselostukseen ja vaikutustenarviointilautakunnan lausuntoon oikeuden saatavuudesta ympäristöasioissa, jotka koskevat Århusin yleissopimuksen kolmannen pilarin saattamista osaksi Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden oikeutta.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että asetuksen N:o 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa ei ole sovellettava ja että komissio laiminlöi perusteluiden esittämisen. Kantaja väittää, että komissio tulkitsi virheellisesti 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan poikkeusta oikeudesta tutustua asiakirjoihin ja vetosi siihen virheellisesti, koska pyydetty asiakirjat on erotettava komission päätöksentekomenettelystä. Kantaja väittää lisäksi, että komissio laiminlöi perusteluiden esittämisen sille, miksi 4 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa on sovellettava.
- 2) Toinen, toissijainen kanneperuste, joka perustuu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan virheelliseen soveltamiseen ja perustelujen esittämisen laiminlyömiseen. Kantaja väittää, että vaikka 4 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa olisi sovellettava, komissio ei osoittanut, että pyydettyjen asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi vakavasti päätöksentekomenettelyä, eikä selittänyt asiaa yksityiskohtaisemmin.
- 3) Kolmas, toissijainen kanneperuste, joka perustuu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan ensimmäiseen alakohtaan sisältyvän ylivoimaista yleistä etua koskevan perusteen virheelliseen soveltamiseen ja perustelujen esittämisen laiminlyömiseen. Kantaja väittää, että vaikka 4 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa olisi sovellettava, komissio sovelsi ja tulkitsi virheellisesti ylivoimaista yleistä etua koskevaa arviointiperustetta eikä osoittanut, ettei ylivoimainen yleinen etu edellyttänyt pyydettyjen asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaisemista. Kantaja väittää lisäksi, ettei komissio esittänyt tältä osin riittäviä perusteluja.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

Kanne 11.6.2014 – ClientEarth v. komissio

(Asia T-425/14)

(2014/C 303/44)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: ClientEarth (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat O. Brouwer, F. Heringa ja J. Wolfhagen)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaativuudet

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan päätöksen evätä mahdollisuus tutustua asiakirjoihin, joita kantaja oli pyytänyt Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 nojalla, sellaisena kuin kyseinen päätös on ilmoitettu kantajalle 1.4.2014 päivätyssä kirjeessä, jonka viitenumero on SG.B.4/LR/rc sg.dsg2.b.4(2014) 1029188

- velvoittamaan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan nojalla komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteessaan kumoamaan komission päätöksen evätä mahdollisuus tutustua komission tekemään vaikutusten arviointiselostukseen ja vaikutustenarviointilautakunnan lausuntoon ympäristötarkastuksia ja -valvontaa kansallisella ja unionin tasolla koskevan unionin oikeudellisen kehityksen tarkistamisesta.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osiltaan samanlaiset tai samankaltaiset kuin ne kanneperusteet, joihin on vedottu asiassa T-424/14, ClientEarth vastaan komissio.

Kanne 16.6.2014 – Brugg Kabel ja Kabelwerke Brugg v. komissio

(Asia T-441/14)

(2014/C 303/45)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Brugg Kabel AG (Brugg, Sveitsi) ja Kabelwerke Brugg AG Holding (Brugg) (edustajat: asianajajat A. Rinne, A. Boos ja M. Lichtenegger)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 264 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla vastaajan 2.4.2014 asiassa AT.39610 – Voimakaapelit tekemän päätöksen 1 artiklan 2 kohdan, 2 artiklan b alakohdan ja – siltä osin kuin se koskee kantajaa – 3 artiklan
- toissijaisesti alentamaan SEUT 261 artiklan ja asetuksen N:o 1/2003 31 artiklan nojalla kantajille vastaajan 2.4.2014 asiassa AT.39610 – Voimakaapelit tekemän päätöksen 2 artiklan b alakohdassa määrättyä sakkoa tuomioistuimen harkinnan mukaisesti
- joka tapauksessa velvoittamaan vastaajan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan nojalla korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste: puolustautumisoikeuksien ja oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin koskevan oikeuden loukkaaminen sen vuoksi, että kantajan ei annettu tutustua asiakirja-aineistoon ja että tietopyynnöt ja väitetiedoksianto tehtiin englanninkielisinä
 - Kantajat esittävät tässä yhteydessä muun muassa, että vastaajan olisi pitänyt käsitellä väitetiedoksiannon asiakirjoihin tutustumista koskevaan osaan liittyviä muiden adressaattien lausuntoja samalla tavalla kuin muita kantajan puolesta mahdollisesti puhuvia asiakirjoja.
 - Ne väittävät lisäksi, että yhtenäisen ja toistuvan taikka yhtenä kokonaisuutena pidettävän jatkuvan kilpailusääntöjen rikkomisen tapauksessa oikeus tutustua muiden asianosaisten väitetiedoksiannosta esittämiin huomautuksiin on menettelyoikeudellinen vastine sille, että muiden rikkomiset luetaan kyseistä tutustumisoikeutta vaativan asianosaisten syyksi.
 - Ne väittävät edelleen, että kantajilla olisi yrityksinä, joiden kotipaikka on saksankielisessä Aargaun kantonissa (Sveitsi), kuulunut olla oikeus käydä kirjeenvaihto vastaajan kanssa saksaksi, koska kyse on vastaajan virka- tai jopa työkielestä.

- 2) Toinen kanneperuste: vastaajalta puuttuva toimivalta kolmansiin valtioihin liittyvien sellaisten rikkomisten tapauksessa, joilla ei ole vaikutusta ETA-alueella

— Tässä yhteydessä esitetään, ettei pelkkä yhtenäistä ja toistuvaa taikka yhtenä kokonaisuutena pidettävää jatkuvaa kilpailusääntöjen rikkomista koskeva yleinen väite riitä perusteeksi vastaajan toimivallalle sellaisten kilpailusääntöjen rikkomisten tapauksessa, jotka liittyvät kolmansiin valtioihin. Kantajien mukaan vastaajan olisi myös tällaisessa tapauksessa pitänyt tutkia yksityiskohtaisesti ETA-alueen ulkopuolella toteutettujen hankkeiden ja toimien välittömät, olennaiset ja ennakoitavat vaikutukset ETA-alueella.

- 3) Kolmas kanneperuste: syyttömyysolettaman noudattamatta jättäminen yhtenäistä ja toistuvaa taikka yhtenä kokonaisuutena pidettävää jatkuvaa kilpailusääntöjen rikkomista koskevan todistustaakan siirtämisen ja laajentamisen vuoksi

— Kantajien mukaan kilpailusääntöjen rikkominen ei muodosta yhtä kokonaisuutta, varsinkaan maa- ja merikaapeliin osalta. Niiden mukaan tavarat ja palvelut sekä toteutustapa eivät olleet samanlaisia ja mukana olleet yritykset ja luonnolliset henkilöt vain osittain samoja. Kilpailusääntöjen rikkomiset eivät lisäksi olleet toisiaan täydentäviä.

— Vastaajan olisi kantajien mukaan pitänyt esittää erityisesti osallistumisen alkua mutta myös sen keskeytymätöntä jatkumista jokaisen yrityksen osalta koskeva yksilöllisesti todistusvoimainen ja yhtäpitävä näyttö.

— Vastaajan olisi kantajien mukaan pitänyt osoittaa jo pelkästään osittaisen välittömän yhtenäiseen ja toistuvaan taikka yhtenä kokonaisuutena pidettävään jatkuvaan kilpailusääntöjen rikkomiseen osallistumisen yhteydessä konkreettisesti, että kyseessä olevat yritykset olivat halunneet myötävaikuttaa kaikkien yhteisten tavoitteiden saavuttamiseen ja kokonaissuunnitelman puitteissa tienneet muiden asianosaisten muusta oikeudenvastaisesta menettelystä tai ainakin voineet ennakoita sen. Koska vastaaja ei ole pystynyt näyttämään tätä täysimääräisesti, sen ei olisi pitänyt saattaa kantajia vastuuseen kilpailusääntöjen vastaisesta menettelystä kokonaisuudessaan.

- 4) Neljäs kanneperuste: Tutkinta- ja perusteluvollisuuden noudattamatta jättäminen tosiseikkoja koskevien virheellisten toteamusten ja todistusaineiston vääristämisen vuoksi

— Kantajien mukaan päätös perustuu useisiin tosiseikastoa koskeviin oletuksiin, joista vastaaja ei ole esittänyt todistusvoimaista ja yhtäpitävää näyttöä. Niiden mukaan vastaaja vääristi erityisesti kantajien väitetyn osallistumisen alkamiseen liittyvää todistusaineistoa, teki kyseenalaisia päätelmiä ja jätti vähintään yhtä uskottavia vaihtoehtoisia selityksiä huomioon ottamatta.

— Päätös on virheellinen myös siksi, että sen päätösosassa todetaan yhtenä kokonaisuutena pidettävä jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen mutta perustelut koskevat yhtenäistä ja toistuvaa rikkomista.

- 5) Viides kanneperuste: Aineellisen oikeuden rikkominen SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan virheellisen soveltamisen vuoksi

Vastaaja sovelsi kantajien mukaan SEUT 101 artiklaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa virheellisesti, koska se saattoi kantajat vastuuseen yhtenäisestä ja toistuvasta tai yhtenä kokonaisuutena pidettävästä jatkettua kilpailusääntöjen rikkomisesta sellaisten muiden yritysten keskinäisten sopimusten vuoksi, joihin kantajilla ei ollut objektiivisesti mahdollisuutta osallistua.

- 6) Kuudes kanneperuste: Harkintavallan väärinkäyttö virheellisen sakon määrän vuoksi

— Sakon määrän määrittämistä koskevien suuntaviivojen 13 kohdan pääsäännöstä poikkeaminen viitevuoden valitsemisessa on mielivaltaista, ellei sitä perustella riittävästi.

— On myös ristiriitaista ja ne bis in idem -kiellon vastaista tukeutua kilpailusääntöjen vastaisen menettelyn vakavuuden tutkintaan liittyvässä sakon perusmäärän määrittämisessä yhtenäiseen ja toistuvaan tai yhtenä kokonaisuutensa pidettävään jatkettuun rikkomiseen, jonka vakavuus on yhdenmukaisesti 15 prosenttia, ja korottaa sakkoa tiettyihin kyseessä olevan kokonaiskartellin osiin osallistumisen vuoksi 2 prosentilla. Kantajien mukaan vastaajan olisi pitänyt jo perusmäärän määrittämisessä ottaa huomioon, etteivät kantajat olleet vastuussa koko kartellista.

- Vastaajan olisi pitänyt ottaa kantajien luokitteluksessa kanssa- tai liitännäisosallistujiksi huomioon kantajien todellinen rooli kokonaiskartellissa sattumanvaraisen ja merkityksettömän todisteiden määrän sijasta.
- Kantajien mielestä sakon määrään tehty 5 prosentin alentaminen oli liian vähäinen eikä siinä oteta huomioon yhtäältä kartellin järjestäjien ja pääosallistujien sekä toisaalta vähäisessä määrin osallistuneiden kantajien erilaista merkitystä.

Kanne 12.6.2014 – Furukawa Electric v. komissio

(Asia T-444/14)

(2014/C 303/46)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Furukawa Electric Co. Ltd (Tokio, Japani) (edustajat: solicitor C. Pouncey, solicitor A. Luke ja solicitor L. Geary)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- määräämään päätöksen 1 artiklan 9 kohdan a alakohta kumotuksi siltä osin kuin siinä todetaan SEUT 101 artiklaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa koskeva kilpailusääntöjen rikkominen, jossa Furukawa oli mukana, ajalla 18.2.1999–30.9.2001; vaihtoehtoisesti unionin yleisen tuomioistuimen on määrättävä päätöksen 1 artiklan 9 kohdan a alakohta kumotuksi siltä osin kuin siinä todetaan, että Furukawan osallistuminen kilpailusääntöjen rikkomiseen alkoi 18.2.1999 ja/tai että Furukawan välitön osallistuminen kilpailusääntöjen rikkomiseen jatkui 11.6.2001 jälkeen
- määräämään päätöksen 2 artiklan n alakohta kumotuksi ja/tai sakon huomattavasta alentamisesta
- toteamaan, mikäli kyseinen tuomioistuin VISCAS Corporationin nostamasta kanteesta antamallaan tuomiolla alentaa VISCAS Corporationin toteuttaman kilpailusääntöjen rikkomisen perusteella päätöksen 2 artiklan p alakohdassa määrättyä sakkoa, josta Furukawa vastaa yhteisvastuullisesti, että Furukawalla on oikeus yhtä suureen alennukseen sen sakon määrän osalta, josta se on vastuussa yhteisvastuullisesti, ja
- velvoittamaan komissio korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut tässä oikeudenkäynnissä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevalla kanteella kantaja vaatii 2.4.2014 annetun komission päätöksen C(2014) 2139 final (asia AT.39610 – Sähkökaapelit) osittaista kumoamista.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisessä kanneperusteessa väitetään, että komissio rikkoi SEUT 101 artiklaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa ja/tai asetusta N:o 1/2003⁽¹⁾, kun se luonnehti virheellisesti ajalla 18.2.1999–30.9.2001 toteutetun menettelyn. Kantaja väittää, että
 - komissio ei osoittanut sellaisen kilpailusääntöjen rikkomisen olemassaoloa, jossa kantaja oli mukana, riidanalaisessa päätöksessä esitetyllä tavalla kyseessä olevalla ajalla
 - vaihtoehtoisesti komissio ei osoittanut, että kilpailusääntöjen rikkominen, jossa kantaja oli mukana, alkoi 18.2.1999.

2. Toisessa kanneperusteessa väitetään vaihtoehtoisesti, ettei komissio täyttänyt todistustaakkaansa väittäessään, että kantaja jatkoi osallistumistaan kilpailusääntöjen rikkomiseen 11.6.2001 jälkeen tai että se ”jatkoi” osallistumistaan VISCAS Corporationin välityksellä 30.9.2001 jälkeen.
3. Kolmannessa kanneperusteessa väitetään vaihtoehtoisesti, ettei komissio täyttänyt todistustaakkaansa kantajan kilpailusääntöjen rikkomiseen osallistumisen asteen osalta.
4. Neljännessä kanneperusteessa väitetään, että kantajalle 1.10.2001 edeltävältä ajalta määrätty sakko on vanhentunut.
5. Viidennessä kanneperusteessa väitetään vaihtoehtoisesti, että komissio teki virheitä laskiessaan kantajalle määrättyä sakkoa siten, että se
 - käytti virheellistä myyntiarvon määrää kantajalle määrätyn sakon laskemiseksi
 - laski virheellisesti rikkomisen keston kertoimen ja
 - jätti soveltamatta lieventäviä seikkoja kantajaan.
6. Kuudennessa kanneperusteessa vaaditaan unionin yleistä tuomioistuinta ulottamaan kantajaan kaikki sellaiset sakkojen alennukset, jotka unionin yleinen tuomioistuin saattaa myöntää VISCAS Corporationille tämän tekemissä vaatimuksissa tälle riidanalaisessa päätöksessä määrätyn sakon kumoamiseksi tai muuttamiseksi.
7. Seitsemännessä kanneperusteessa väitetään, että sakko on joka tapauksessa ilmeisen epäsuhteinen, liiallinen ja epäasianmukainen ja että unionin yleisen tuomioistuimen tulisi täten käyttää täyttä harkintavaltaansa SEUT 261 artiklan ja asetuksen N:o 1/2003 31 artiklan mukaisesti tarkastellakseen uudelleen sakkojen tasoa ja samalla alentaa sitä huomattavasti.

(¹) [SEUT 101] ja [SEUT 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1).

Kanne 16.6.2014 – ABB v. komissio

(Asia T-445/14)

(2014/C 303/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: ABB Ltd (Zürich, Sveitsi) ja ABB AB (Västerås, Ruotsi) (edustajat: asianajajat I. Vandenborre ja S. Dionnet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta:

- kumoamaan sen päätöksen 1 artiklan osittain, jossa todettiin kantajien osallistuneen yhtenä kokonaisuutena pidettävään jatkettuun kilpailusääntöjen rikkomiseen (erittäin) korkeajännitteisten maanalaisten ja/tai vedenalaisten sähkökaapelien alalla siltä osin kuin toteamus laajennetaan koskemaan kaikkia vähintään 110 kV:n jännitteellä toimivia maanalaisia sähkökaapeleita koskevia hankkeita (eikä ainoastaan vähintään 220 kV:n jännitteellä toimivia maanalaisia sähkökaapeleita koskevia hankkeita)

- kumoamaan sen päätöksen 1 artiklan osittain, jossa todettiin kantajien osallistuneen yhtenä kokonaisuutena pidettävään jatkettuun kilpailusääntöjen rikkomiseen (erittäin) korkeajännitteisten maanalaisten ja/tai vedenalaisten sähkökaapelien alalla siltä osin kuin toteamus laajennetaan koskemaan kaikkia tarvikkeita, jotka liittyvät vähintään 110 kV:n jännitteellä toimivia maanalaisia sähkökaapeleita koskeviin hankkeisiin (eikä ainoastaan tarvikkeita, jotka liittyvät vähintään 220 kV:n jännitteellä toimivia maanalaisia sähkökaapeleita koskeviin hankkeisiin)
- kumoamaan päätöksen 1 artiklan osittain siltä osin kuin siinä todetaan kantajien osallistumisen kilpailusääntöjen rikkomiseen alkaneen 1.4.2000.
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevalla kanteella kantajat vaativat 2.4.2014 annetun komission päätöksen C(2014) 2139 final (asia AT.39610 – Sähkökaapelit) osittaista kumoamista.

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kuuteen kanneperusteeseen:

1. Ensimmäisessä kanneperusteessa väitetään, ettei komissio täyttänyt todistustaakkaansa ja että se teki ilmeisen arviointivirheen olettaessaan, että kilpailusääntöjen rikkominen koski kaikkia vähintään 110 kV:n jännitteellä toimivia maanalaisia sähkökaapeleita koskevia hankkeita, kun komission asiakirja-aineisto sisälsi selviä viitteitä siitä, etteivät kaikki alle 220 kV:n jännitettä edellyttävät hankkeet kuuluneet kilpailusääntöjen rikkomisen alaan.
2. Toisessa kanneperusteessa väitetään, ettei komissio täyttänyt todistustaakkaansa, kun se totesi kantajien osallistuneen tällaiseen kilpailusääntöjen rikkomiseen, joka käsitti kaikki vähintään 110 kV:n jännitteellä toimivia maanalaisia sähkökaapeleita koskevat hankkeet.
3. Kolmannessa kanneperusteessa väitetään, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen sisällyttäessään kilpailusääntöjen rikkomisen alaan kaikki maanalaisten sähkökaapelien tarvikkeet, jotka liittyvät vähintään 110 kV:n jännitteellä toimivia maanalaisia sähkökaapeleita koskeviin hankkeisiin, kun komission asiakirja-aineistossa olevat todisteet osoittivat, että kilpailusääntöjen rikkominen ulottui vain sähkökaapelien tarvikkeisiin, jotka liittyvät vähintään 220 kV:n jännitteellä toimivia maanalaisia sähkökaapeleita koskeviin hankkeisiin.
4. Neljännessä valitusperusteessa väitetään, että komissio teki oikeudellisen virheen todetessaan, että kantajat osallistuivat kilpailusääntöjen rikkomiseen 1.4.2000 lukien.
5. Viidennessä kanneperusteessa väitetään komission tehneen ilmeisen arviointivirheen ja loukanneen syyttömyys-olettamaa, kun se oletti kantajien osallistumisen kilpailusääntöjen rikkomiseen alkaneen mahdollisimman aikaisena ajankohtana.
6. Kuudennessa kanneperusteessa väitetään riidanalaisen päätöksen olevan vastoin SEUT 296 artiklaa riittämättömästi perusteltu.

Kanne 17.6.2014 – Sumitomo Electric Industries ja J-Power Systems v. komissio

(Asia T-450/14)

(2014/C 303/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Sumitomo Electric Industries Ltd (Osaka, Japani) ja J-Power Systems Corp. (Tokio) (edustajat: asianajajat M. Hansen, L. Crocco, J. Ruiz Calzado ja S. Völcker)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan päätöksen siltä osin kuin siinä katsottiin kantajien olevan vastuussa yhtenä kokonaisuutena pidettävästä jatketusta kilpailusääntöjen rikkomisesta, johon sisältyvät järjestelyt sekä Euroopan tuottajien välillä että kartellin vakituisten ja liitännäisten jäsenten välillä, tai vaihtoehtoisesti alentamaan sakkoa merkittävästi
- vaihtoehtoisesti kumoamaan päätöksen 1 artiklan 8 kohdan a, b ja c alakohdan siltä osin kuin kantajat ovat sen mukaan vastuussa kilpailusääntöjen rikkomisesta 26.7.2006 ja 10.4.2008 välisenä aikana
- edelleen vaihtoehtoisesti kumoamaan komission päätöksen 2 artiklan m kohdan ja alentamaan kantajille määrätyn sakon määrää, kun otetaan huomioon kantajien selkeästi vähäisempi osallistuminen 26.7.2006 ja 10.4.2008 välisenä aikana
- kumoamaan päätöksen kokonaisuudessaan sillä perusteella, että se perustuu ratkaisevassa määrin Nexans SA:n ja Nexans Francen tiloissa laittomasti takavarikoituihin todisteisiin
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisellä kanneperusteella väitetään, ettei komissio näyttänyt toteen yhtenä kokonaisuutena pidettävää jatkettua kilpailusääntöjen rikkomista, johon olisi sisältynyt aasialaisten ja eurooppalaisten tuottajien välinen sopimus siitä, että ne pysyvät poissa toistensa kotimarkkinoilta, ja sopimus Euroopan talousalueella (ETA) toteutettavien hankkeiden jakamisesta eurooppalaisten yhtiöiden kesken.
- 2) Toisella kanneperusteella väitetään, että komissio teki SEUT 101 artiklan soveltamisessa tosiseikkoja koskevia virheitä ja oikeudellisia virheitä siltä osin kuin riidanalaisessa päätöksessä ei näytetty oikeudellisesti riittävällä tavalla toteen kantajien osallistumista koko kilpailusääntöjen rikkomisen ajan.
- 3) Kolmannella kanneperusteella väitetään, että komissio teki oikeudellisia virheitä ja arviointivirheitä, kun se laski kantajille määrättyt sakot, sillä määrättyt sakot eivät vastaa rikkomisen vakavuutta ja kantajien selkeästi vähäistä roolia huomattavan pitkän ajan kuluessa.
- 4) Neljännellä kanneperusteella väitetään, että olennaisia menettelymääräyksiä rikottiin ja puolustautumisoikeuksia loukattiin, koska riidanalainen päätös perustui ratkaisevassa määrin todisteisiin, jotka komissio takavarikoi lainvastaisesti Nexansin toimitiloissa suoritetuissa tarkastuksissa.

Kanne 16.6.2014 – Fujikura v. komissio

(Asia T-451/14)

(2014/C 303/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Fujikura Ltd (Tokio, Japani) (edustaja: asianajaja L. Gyselen)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- alentamaan sakkoa, joka määrättiin sille päätöksen 2 artiklan o kohdassa sen välittömästä kartelliin osallistumisesta 18.2.1999 ja 30.9.2001 välisenä aikana
- kumoamaan päätöksen 2 artiklan p kohdan siltä osin kuin siinä pidettiin Fujikuraa yhteisvastuullisena Viscasille 1.1.2005 ja 28.1.2009 väliseltä ajalta määrätystä sakosta
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisellä kanneperusteella väitetään, että komissio sisällytti virheellisesti Viscasin emoyhtiöiden itsenäiset myynnit vuodelta 2004 sakon perusmäärän määrittämisessä käytettyyn myyntien arvoon. Kantaja väittää, että se osallistui kartelliin ainoastaan 30.9.2001 saakka ja että sen itsenäiset myynnit vuonna 2004 eivät kuuluneet kartelliin.
- 2) Toisella kanneperusteella väitetään, että komissio loukkasi suhteellisuusperiaatetta, koska se ei ottanut riittävästi huomioon japanilaisten yritysten rajallista painoarvoa kartellissa, kun se määritti sakon perusmäärän. Kantaja esittää, että koska sillä oli vastassaan merkittäviä teknisiä ja kaupallisia Euroopan markkinoille pääsyn esteitä, sen sitoutumisella olemaan kilpailematta Euroopan talousalueella (ETA) ei ollut vaikutusta eurooppalaisten tuottajien asiakkaiden jakoa koskevien järjestelyjen tehokkuuteen ETA-alueella. Niinpä komission olisi pitänyt soveltaa eriytetymmin sakkojen määräämisessä kantajalle (tai muille aasialaisille tuottajille) ja eurooppalaisille tuottajille käytettyjä rikkomisen vakavuutta ilmentäviä tekijöitä.
- 3) Kolmannella kanneperusteella väitetään, että komissio katsoi virheellisesti kantajan olleen emoyhtiövastuussa Viscasille myös 1.1.2005 jälkeiseltä ajalta määrätystä sakoista. Kantaja esittää, että kun Viscasista tuli kaiken toiminnan hoitava yhteisyritys tammikuussa 2005, Viscasin ja kantajan väliset oikeudelliset siteet (esim. raportointi), organisatoriset siteet (esim. kokoaikaisten johtajien komennukset) ja taloudelliset siteet (esim. lainojen vakuudet) heikkenivät niin paljon, ettei komissio olisi voinut katsoa kantajan jatkaneen ratkaisevan määräysvallan käyttämistä Viscasissa tammikuun 2005 ja tammikuun 2009 välisen rikkomisajanjakson aikana.

Kanne 13.6.2014 – Pannonhalmi Főapátság v. parlamentti

(Asia T-453/14)

(2014/C 303/50)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (Pannonhalma, Unkari) (edustaja: asianajaja D. Sobor)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

- On kumottava Euroopan parlamentin vetoomusvaliokunnan 16.4.2014 antama päätös MS/sd[IPOL-COM-PETI D (2014) 14486], jolla arkistoitiiin asiassa Castillo Lónyay de Rusovce (Slovakia) tehty vetoomus
- Euroopan parlamentin vetoomusvaliokunta on velvoitettava tutkimaan vetoomus ja toteuttamaan kaikki lain edellyttämät toimenpiteet
- Euroopan parlamentti on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi siihen, että Euroopan parlamentin vetoomusvaliokunta rikkoi menettelysääntöjä, kun se ei perustellut riidanalaista päätöstä.

Kantaja toteaa tältä osin, että Euroopan parlamentin asetuksen 201 artiklan 8 kohdan mukaan vetoomukset, joita vetoomusvaliokunta ei hyväksy käsiteltäväksi, arkistoidaan sellaisenaan, ja vetoomuksen esittäjälle ilmoitetaan päätöksestä ja siihen johtaneista syistä. Kantaja toteaa lisäksi, että vastaaja on vastoin tässä artiklassa edellytettyä jättänyt ilmoittamatta syyt, joiden perusteella se katsoi, ettei vetoomuksen kohde liity unionin toiminnan alaan. Kantaja vetoaa myös unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-308/07, Tegebauer v. parlamentti, 14.9.2011 antamaan tuomioon (Kok., s. II-279).

Kanne 18.6.2014 – AETMD v. neuvosto**(Asia T-460/14)****(2014/C 303/51)***Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Willems, S. De Knop ja J. Charles)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tietyn Thaimaasta peräisin olevan jyvänä tuotavan valmistetun tai säilötyn sokerimaissin tuonnissa annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 875/2013 muuttamisesta asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 3 kohdan mukaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 307/2014
- velvoittamaan neuvoston korjaamaan täytäntöönpanoasetusta (EU) N:o 875/2013 neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 307/2014 kumoamisen seurauksena
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet tekivät ilmeisen arviointivirheen ja rikkoivat neuvoston asetuksen N:o 1225/2009 ⁽¹⁾ 2 artiklan 3 ja 4 kohtaa, kun ne eivät arvioineet asianmukaisesti, oliko River Kwai International Food Industryn kotimarkkinamyynni tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä ja pitäisikö kotimarkkinamyyntiä näin ollen käyttää River Kwai International Food Industryn normaaliarvon laskemisen perustana.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 10 kohtaa, kun ne eivät tehneet tasapuolista vertailua River Kwai International Food Industryn vientihinnan ja normaaliarvon välillä.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen N:o 1225/2009 11 artiklan 3 kohtaa, kun ne eivät arvioineet asianmukaisesti River Kwai International Food Industryn polkumyymtimarginaalin väitettyä muuttamista ja kun ne eivät arvioineet asianmukaisesti tällaisen väitetyn muuttamisen pysyvää luonnetta.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen N:o 1225/2009 19 artiklan 2 kohtaa ja 20 artiklan 2 kohtaa, kun ne eivät antaneet kantajalle merkityksellistä yhteenvetoa todisteista, joiden perusteella ne aikoivat muuttaa River Kwai International Food Industryn polkumyymtimarginaalia, ja kun ne eivät ilmoittaneet kantajalle seikkoja, joiden perusteella ne aikoivat muuttaa River Kwai International Food Industryn polkumyymtitullia.

⁽¹⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51).

Kanne 24.6.2014 – Österreichische Post v. komissio**(Asia T-463/14)****(2014/C 303/52)***Oikeudenkäyntikieli: saksa***Asianosaiset**

Kantaja: Österreichische Post AG (Wien, Itävalta) (edustajat: asianajajat H. Schatzmann ja J. Bleckmann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan komission täytäntöönpanopäätöksen asiassa C(2014) 2093 siltä osin kuin direktiiviä 2004/17/EY on edelleen sovellettava hankintasopimusten tekoon postipalveluista, joita ei mainita täytäntöönpanopäätöksen 1 artiklassa ja joiden vapauttamista kantaja on direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 6 kohdan nojalla hakenut
- toissijaisesti kumoamaan täytäntöönpanopäätöksen kokonaisuudessaan, mikäli unionin yleinen tuomioistuin katsoo, ettei riidanalaista päätöstä tutkittavaksi ottamista koskevien edellytysten vuoksi tai muuten voi vain osittain riitauttaa
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja väittää, että riidanalainen päätös on niiden postipalvelujen osalta, jotka eivät sisälly päätöksen 1 artiklaan, SEUT 263 artiklan toisen kohdan nojalla lainvastainen, koska komissio on rikkonut unionin oikeutta soveltaessaan perusteettomasti sekä tulkitessaan virheellisesti direktiiviä 2004/17/EY. Tässä yhteydessä kantaja väittää lähinnä, että sen tarjoamat postipalvelut ovat riittävästi ja suoraan avoimia kilpailulle niin, että edellytykset direktiivin 2004/17 30 artiklan 1 kohdan mukaiselle vapautukselle täyttyvät. Kantaja väittää myös, että komissio sovelsi lainvastaisesti unionin oikeudessa ja oikeuskäytännössä vahvistettuja arviointiperusteita ja menetelmiä määrittellessään markkinat.

Kantaja vetoaa lisäksi olennaisten muotomääräysten rikkomiseen, sillä komissio ei esittänyt riittäviä perusteluja päätökselleen.

Kantaja väittää lopuksi komission loukanneen yleisiä menettelyllisiä perusoikeuksia, sillä se loukkasi kantajan oikeutta tulla kuulluksi, kun se ei tarkastellut sisällöllisesti kantajan väitteitä eikä sen esittämää näyttöä.

Kanne 25.6.2014 – Stavytskyi v. neuvosto**(Asia T-486/14)**

(2014/C 303/53)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Edward Stavytskyi (Belgia) (edustajat: solicitor J. Grayston sekä asianajajat P. Gjortler, G. Pandey, D. Rovetta ja M. Gambardella)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP täytäntöönpanosta 14.4.2014 tehdyn neuvoston täytäntöönpanopäätöksen 2014/216/YUTP (EUVL L 111, s. 91) ja Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 14.4.2014 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 381/2014 (EUVL L 111, s. 33) siltä osin kuin kantajan nimi on niissä sisällytetty niiden henkilöiden ja yhteisöjen luetteloon, joihin rajoittavia toimenpiteitä sovelletaan

— velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen, jotka koskevat olennaisten menettelymääräysten sekä perustamissopimusten ja niiden soveltamista koskevien oikeussääntöjen rikkomista: kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaaminen, ilmoitusvelvollisuuden noudattamatta jättäminen, perustelujen riittämättömyys, puolustautumisoikeuksien loukkaaminen, virheellinen oikeusperusta ja ilmeinen arviointivirhe.

Kantajan mukaan neuvosto ei kuullut häntä, mitä ei voida oikeuttaa minkään päinvastaisen näytön perusteella. Edelleen hän katsoo, että neuvosto ei antanut riidanalaisia säädöksiä tiedoksi kantajalle ja että kyseisiin säädöksiin sisältyvät perustelut ovat riittämättömät. Neuvosto ei kantajan mukaan ole vastannut tieto- ja asiakirjapyyntöihin. Näiden laiminlyöntien vuoksi neuvosto on kantajan mukaan loukannut hänen puolustautumisoikeuksiaan, sillä hänellä ei ollut tosiasiallista mahdollisuutta esittää vastaväitteitä neuvoston näkemyksistä, koska hän ei päässyt tutustumaan niihin. Lisäksi hän katsoo, etteivät neuvoston toimenpiteet ole ulkopoliittisia toimenpiteitä vaan kansainvälistä yhteistyötä rikosasioissa, ja niiden antamisessa on näin ollen käytetty virheellistä oikeudellista perustaa. Lopuksi kantaja katsoo, että neuvoston toimenpiteiden yhteydessä ei ole otettu asianmukaisesti huomioon merkityksellisiä tosiseikkoja eikä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntöä, joka koskee rikosoikeudellisia menettelyjä Ukrainassa, erityisesti ylimpiä virkamiehiä vastaan esitettyjä syytteitä.

Kanne 1.7.2014 – Vidmar ym. v. Euroopan unioni

(Asia T-507/14)

(2014/C 303/54)

Oikeudenkäyntikieli: kroaatti

Asianosaiset

Kantajat: Vedran Vidmar (Zagreb, Kroatia), Saša Čaldarević (Zagreb), Irena Glogovšek (Zagreb), Gordana Grancarić (Zagreb), Martina Grgec (Zagreb), Ines Grubišić (Vranjic, Kroatia), Sunčica Horvat Peris (Karlovac, Kroatia), Zlatko Ilak (Samobor, Kroatia), Mirjana Jelavić (Virovitica, Kroatia), Romuald Kantoci (Pregrada, Kroatia), Svjetlana Klobučar (Zagreb), Ivan Kobaš (Županja, Kroatia), Zlatko Kovačić (Sesvete, Kroatia), Tihana Kušeta Šerić (Split, Kroatia), Damir Lemaic (Zagreb), Željko Ljubičić (Solin, Kroatia), Gordana Mahovac (Nova Gradiška, Kroatia), Martina Majcen (Krapina, Kroatia), Višnja Merdžo (Rijeka, Kroatia), Tomislav Perić (Zagreb), Darko Radić (Zagreb), Damjan Saridžić (Zagreb) ja Darko Graf (Zagreb) (edustaja: asianajaja D. Graf)

Vastaaja: Euroopan unioni

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- velvoittamaan välitoimella Euroopan unionin korvaamaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 340 artiklan toisen kohdan mukaisesti korvaamaan koko varallisuusvahingon, joka kantajille on aiheutunut ajanjaksona, joka on alkanut 1.1.2012 ja joka päättyy silloin, kun kantajat liittymisasiakirjan 36 artiklan 1 kohdan ja liitteessä VII olevan 1 kohdan – jotka oikeudellisesti sitovat kaikkia 28 maata, jotka 9.12.2011 allekirjoittivat Kroatian tasavallan ja Euroopan unionin välisen liittymisasiakirjan, ja Euroopan komissiota – mukaisesti aloittavat toimintansa Kroatian julkisina ulosottomiehinä. Vahinko on aiheutunut siitä, ettei Euroopan komissio ole käyttänyt valvontavaltaansa (monitoring), joka sille on annettu liittymisasiakirjan 36 artiklan 1 ja 2 kohdassa, jotta komissio valvoisi, että Kroatian tasavalta täyttää sitoumuksensa varmistaa, että Kroatian julkiset ulosottomiehet voivat aloittaa toimintansa 1.1.2012. Sitoumus annettiin Kroatian tasavallan liittymistä Euroopan unioniin koskevista neuvotteluissa luvun 23 – Oikeuslaitos ja perusoikeudet yhteydessä ja se ilmaistiin liittymisasiakirjan liitteessä VII olevassa 1 kohdassa ”Kroatian tasavallan liittymisneuvottelujen yhteydessä antamat erityiset sitoumukset”, jossa määrätään seuraavaa: ”1. Edelleen varmistaa – oikeusuudistusta koskevan strategian ja siihen liittyvän toimintasuunnitelman tehokkaan täytäntöönpanon”
- lykkäämään asian käsittelyä sen varallisuusvahingon suuruudesta, jonka kantajat vaativat Euroopan unionia korvaamaan ensimmäisen kanteen osalta, siihen saakka, kunnes näiden vaatimusten ensimmäisessä luettelamakohdassa tarkoitettu välipäätös on tullut lainvoimaiseksi

- kun näiden vaatimusten ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu välipäätös on tullut lainvoimaiseksi ja kun kantajien korvattavaksi vaatimaa varallisuusvahinkoa koskeva käsittely ja tutkinta ovat päättyneet, velvoittamaan Euroopan unionin korvaamaan varallisuusvahingon, joka kullekin kantajalle on aiheutunut näiden vaatimusten ensimmäisessä luetelmakohdassa kuvaillusta komission lainvastaaisesta laiminlyönnistä, eli todellisen vahingon (*damnum emergens*) kokonaismäärän ja saamatta jääneen voiton (*lucrum cessans*) kokonaismäärän ajanjaksolta, joka on alkanut 1.1.2012 ja joka päättyy silloin, kun yleinen tuomioistuin esittää kysymyksensä Kroatian tasavallan valtiovarain- ja oikeusministeriöille. Kantajat esittävät tältä osin korvattavaksi määräksi 600 000 euroa kalenterivuotta ja kantajaa kohden, lisättyinä 12 prosentin suuruisine vuosittaisine viivästyskorkoineen, jotka lasketaan seuraavasti:
 - 1.1.2012 alkaen todellisen vahingon kokonaismäärän korvaamiseen saakka
 - 1.1.2013 alkaen kantajien vuoden 2012 osalta saamatta jääneen voiton korvaamiseen saakka
 - 1.1.2014 alkaen kantajien vuoden 2013 osalta saamatta jääneen voiton korvaamiseen saakka
 - 1.1.2015 alkaen kantajien vuoden 2014 osalta saamatta jääneen voiton korvaamiseen saakka
- kun näiden vaatimusten ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu välipäätös on tullut lainvoimaiseksi ja kun asiassa korvattavaksi vaadittua määrää koskeva käsittely ja riittävien todisteiden kerääminen on päättynyt, velvoittamaan Euroopan unionin korvaamaan kunkin kantajan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoavat kanneperusteisiin, jotka ovat olennaisilta osin samanlaiset kuin ne, joihin on vedottu asiassa T-109/14, Skugor ym. vastaan Euroopan unioni. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EUVL C 142, s. 38.

Kanne 3.7.2014 – Staywell Hospitality Group v. SMHV – Sheraton International IP (PARK REGIS)

(Asia T-510/14)

(2014/C 303/55)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Staywell Hospitality Group Pty Ltd (Sydney, Australia) (edustaja: solicitor D. Farnsworth)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Sheraton International IP LLC (Stamford, Connecticut, Yhdysvallat)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa viidennen valituslautakunnan asioissa R 240/2013-5 ja R 303/2013-5 30.4.2014 antaman päätöksen siltä osin kuin se koskee asiaa R 240/2013-5
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanaosat "PARK REGIS" sisältävä kuviomerkki luokkiin 35, 36 ja 43 kuuluvia palveluja varten – Yhteisön tavaramerkkihakemus nro 9 488 933

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sheraton International IP LLC

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: kuviomerkki ja sanamerkki "ST. REGIS" luokkiin 36, 42 ja 43 kuuluvia palveluja varten, luokkaan 36 kuuluvia palveluja varten rekisteröidyn sanamerkin "ST. REGIS" kansainvälinen tavaramerkkirekisteröinti, jossa nimetään Euroopan unioni, sekä laajalti tunnettu kuviomerkki ja sanamerkit "ST. REGIS" Euroopan unionissa

Väiteosaston ratkaisu: Väite hyväksyttiin osittain.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitukset hylättiin.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 7.7.2014 – GreenPack v. SMHV (greenpack)

(Asia T-513/14)

(2014/C 303/56)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: GreenPack GmbH (Henningsdorf, Saksa) (edustajat: asianajajat P. Ruess ja A. Doepner-Thiele)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 29.4.2014 asiassa R 2324/2013-1 tekemän päätöksen
- velvoittamaan SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki "greenpack" luokkaan 9 kuuluvia tavaroita varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 11 926 706

Tutkijan päätös: hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet:

- asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen
 - asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen
-

Kanne 9.7.2014 – Hispavima v. komissio

(Asia T-514/14)

(2014/C 303/57)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Hispavima, SL (Murcia, Espanja) (edustajat: asianajajat A. Ward, A. Barba ja J. Torrecilla)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen SEUT 263 artiklan nojalla siltä osin kuin siinä todetaan, että on kyse valtiontuesta ja määrätään sen takaisin perimisestä taloudellisilta yhteenliittymiltä
- toissijaisesti hyväksymään esitetyt vaatimukset ja kumoamaan päätöksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan E alakohdassa määrätty oletettujen tukien takaisinperiminen oikeusvarmuuden ja perustellun luottamuksen periaatteiden loukkaamisen vuoksi, koska tukien takaisinperimistä ei missään tapauksessa voitu vaatia ennen aloittamispäätöksen julkaisemista virallisessa lehdessä 21.9.2011; lisäksi taloudellisille yhteenliittymille, jotka täyttivät riidanalaisten veroetujen objektiiviset soveltamisedellytykset ennen vuoden 2006 päätöksen julkaisemista virallisessa lehdessä, on annettava luottamuksensuojaa
- kumoamaan osittain päätöksen 2 artiklan ja toteamaan säännöstenvastaiseksi päätöksen johdanto-osan 263–269 perustelukappaleissa ehdotetun menettelyn sijoittajien takaisinmaksettavan oletetun edun määrittämiseksi, koska tiettyjä vähennyksiä ei ole otettu huomioon;
- kumoamaan osittain päätöksen 4 artiklan 1 kohdan, koska komissio on ylittänyt selvästi toimivaltansa kumoamalla päätöksen 4 artiklan 1 kohdassa sopimusmääräykset, joissa määrättiin korvauksesta sijoittajille siinä tapauksessa, että todetaan espanjalaisen tax lease -järjestelmän mukaisissa veroeduissa olevan kyse säännöstenvastaisesta valtiontuesta, ja
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat olennaisin osin samat kuin asioissa T-401/14, Duro Felguera v. komissio; T-700/13, Bankia v. komissio ja T-500/14, Derivados del Flúor v. komissio.

Kanne 10.7.2014 – Grupo Morena & Vallejo ja DSA v. komissio

(Asia T-519/14)

(2014/C 303/58)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantajat: Grupo Morena & Vallejo, SL (Sevilla, Espanja) ja DSA, Defensa y Servicios del Asegurado, SA (Sevilla, Espanja) (edustajat: asianajajat E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez ja G. Canalejo Lasarte)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan päätöksen SEUT 263 artiklan perusteella siltä osin kuin siinä todetaan valtiontuen olemassaolo ja määrätään, että sijoittajien on palautettava se
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen 1 ja 2 artiklan sekä 4 artiklan 1 kohdan siltä osin kuin niissä yksilöidään sijoittajat edunsaajiksi, joiden on palautettava oletettu tuki
- toissijaisesti toteamaan 4 artiklan 1 kohdan loppuosaan sisältyvä määräys tuen takaisin perimisestä sijoittajilta oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden vastaisena vaikutukseksi, koska palauttamismääräystä ei voida antaa ennen menettelyn aloittamista koskevan päätöksen julkaisemista
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen 2 artiklan ja toteamaan lainvastaiseksi sen 263 ja 167 perustelukappaleessa esitetyn, oletetun edun, joka sijoittajien on palautettava, määrän määrittämiseksi käytetyn menetelmän, jota pitäisi mukauttaa siten, että tietyt vähennykset otetaan huomioon
- toteamaan päätöksen kieltoa ”siirtää takaisinperintää muiden vastattavaksi” koskevan 4 artiklan 1 kohdan mitättömäksi tai vaihtoehtoisesti kumoamaan sen osittain sikäli kuin siinä määrätään määrien, jotka sijoittajien on palautettava Espanjan valtiolle, perimistä kolmansilta koskevien sopimusehtojen kiellosta tai pätemättömyydestä, ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samanlaiset kuin ne, joihin asiassa T-401/14, Duro Felguera vastaan komissio, T-700/13, Bankia vastaan komissio, ja T-500/14, Derivados del Flúor vastaan komissio, on jo vedottu.

Kanne 11.7.2014 – bd breyton-design v. SMHV (RACE GTP)

(Asia T-520/14)

(2014/C 303/59)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: bd breyton-design GmbH (Stockach, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Raab ja H. Lauf)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 27.3.2014 asiassa R 1230/2013-1 tekemän päätöksen kokonaisuudessaan
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "RACE GTP" luokkaan 12 kuuluvia tavaroita varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 11 018 918

Tutkijan päätös: Hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkominen ja asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 2 kohdan rikkominen

Kanne 13.7.2014 – Compagnie générale des établissements Michelin v. SMHV – Continental Reifen Deutschland (XKING)

(Asia T-525/14)

(2014/C 303/60)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Compagnie générale des établissements Michelin (Clermont-Ferrand, Ranska) (edustaja: asianajaja L. Carlini)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Continental Reifen Deutschland GmbH (Hannover, Saksa)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) neljännen valituslautakunnan asiassa R 1522/2013-4 5.5.2014 antaman päätöksen
- velvoittamaan SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanaosat "XKING" sisältävä kuviomerkki luokkaan 12 kuuluvia tavaroita varten – Yhteisön tavaramerkkihakemus nro 10 644 821

Sen tavaramerkki- tai merkkipioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: kantaja

Tavaramerkki- tai merkkipioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: yhteisön tavaramerkit nro 5 293 782 ja nro 5 560 396, kansalliset tavaramerkit ja kansainväliset rekisteröinnit

Väiteosaston ratkaisu: Väite hyväksyttiin kokonaisuudessaan.

Valituslautakunnan ratkaisu: Riidanalainen päätös kumottiin ja väite hylättiin.

Kanneperusteet: yhteisön tavaramerkkiasetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan rikkominen

Kanne 14.7.2014 – Matratzen Concord v. SMHV – Barranco Rodriguez (Matratzen Concord)**(Asia T-526/14)**

(2014/C 303/61)

*Kannekirjelmän kieli: saksa***Asianosaiset***Kantaja:* Matratzen Concord GmbH (Köln, Saksa) (edustaja: asianajaja I. Selting)*Vastaaja:* sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)*Vastapuolet valituslautakunnassa:* Mariano Barranco Rodriguez ja Pablo Barranco Schnitzler (Sant Just Desvern, Espanja)**Vaatimukset***Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta*

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 9.4.2014 asiassa R 1523/2013-1 tekemän päätöksen
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut menettelyn aikana aiheutuneet kulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Yhteisön tavaramerkin hakija:* Kantaja*Haettu yhteisön tavaramerkki:* Sanamerkki "Matratzen Concord" luokkiin 10, 20, 24 ja 35 kuuluvia tavaroita varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 10 359 404*Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:* Mariano Barranco Rodriguez ja Pablo Barranco Schnitzler*Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu:* Kansallinen sanamerkki "MATRATZEN" luokkiin 20 ja 35 kuuluvia tavaroita varten*Väiteosaston ratkaisu:* Väitteen osittainen hyväksyminen*Valituslautakunnan ratkaisu:* Valituksen hylkääminen*Kanneperusteet:* Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 207/2009 41 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 42 artiklan 2 kohdan rikkominen

Kanne 15.7.2014 – Information Resources v. SMHV (Growth Delivered)**(Asia T-528/14)**

(2014/C 303/62)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Information Resources, Inc. (Chicago, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja C. Schulte)*Vastaaja:* sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 5.5.2014 asiassa R 1777/2013-4 tekemän päätöksen
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki "Growth Delivered" luokkiin 35, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita varten

Tutkijan päätös: rekisteröintihakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkominen.

Kanne 14.7.2014 – adp Gauselmann v. SMHV (Multi Win)

(Asia T-529/14)

(2014/C 303/63)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Saksa) (edustajat: asianajaja P. Koch Moreno)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 29.4.2014 asiassa R 1326/2013-1 tekemän päätöksen
- velvoittamaan SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki "Multi Win" luokkiin 9, 28 ja 41 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 11 206 364

Tutkijan päätös: hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkominen

Kanne 11.7.2014 – Verein StHD v. SMHV (musta nauha)**(Asia T-530/14)**

(2014/C 303/64)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset*Kantaja:* Verein Sterbehilfe Deutschland (Verein StHD) (Zürich, Sveitsi) (edustaja: asianajaja P. Brauns)*Vastaaja:* sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)**Vaatimukset***Kantaja* vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan 13.8.2013 tehdyn yhteisön tavaramerkkihakemuksen nro 11 624 483 osittaisen hylkäämisen ja sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 5.5.2014 asiassa R 1940/2013-4 tekemän päätöksen

— määräämään, että yhteisön tavaramerkkihakemus nro 11 624 483 hyväksytään (myös) seuraavien palvelujen osalta:

35: lehtileikepalvelut, mainosten jakelu, suorapostimainonta

41: kirjojen julkaisu, yleinen aihetta ”kuoleminen” koskeva suhdetoiminta tapahtumien, kuten seminaarien, keskustelumatkojen ja muiden täydennyskoulutustapahtumien, kautta, aihetta ”kuoleminen” koskevien painotuotteiden julkaiseminen

44: lääkeneuvonta, lääkinnällinen apu, terveysneuvonta, sairaanhoito, terapiapalvelut, psykologipalvelut

45: muiden tarjoamat henkilökohtaiset ja sosiaaliset palvelut yksilöiden tarpeiden täyttämiseksi eli kotihoito, sairaalahoito, vammaishoito, kuolinapu, kuolintuki, saattohoito, saattohoito neuvonnalla, asianomaisten henkilöiden ja avustajien lohduttaminen ja tukeminen, yleinen elämäntaito- ja valmennus siten, että siinä otetaan huomioon etenkin aihe ”kuoleminen”, palvelut päivisin, yövartiointi, ympärivuorokautinen hoito, palvelut sunnuntaisin ja pyhäpäivinä, valtakunnallinen neuvontatoiminta, valtakunnallinen hoitotoiminta

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan valitusmenettelystä R 1940/2013-4 aiheutuneet kulut ja tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki, joka esittää mustaa nauhaa, luokkiin 35, 41, 44 ja 45 kuuluvia palveluita varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 11 624 483

Tutkijan päätös: Hakemuksen hylkääminen*Valituslautakunnan ratkaisu:* Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet:

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan rikkominen
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkominen

Kanne 17.7.2014 – Alsharghawi v. neuvosto

(Asia T-532/14)

(2014/C 303/65)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Bashir Saleh Bashir Alsharghawi (Johannesburg, Etelä-Afrikka) (edustaja: asianajaja É. Moutet)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan päätöksen 2011/137/YUTP ja päätöksen 2011/178/YUTP
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei neuvostolla ollut toimivaltaa merkitä kantajaa sellaisten henkilöiden luetteloon, joihin kohdistetaan rajoittavia toimenpiteitä, koska kantajan nimeä ei mainita Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmissa 1970 (2011) ja 1973 (2011).
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perusteluvelvollisuuden rikkomiseen, koska neuvosto on tyytynyt perustamaan päätöksensä mainittuihin päätöslauselmiin ottamatta huomioon kantajan henkilökohtaista tilannetta.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu kontradiktorisen menettelyn puuttumisesta johtuvaan kantajan puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen ja syyttömyysolettaman periaatteen rikkomiseen.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu perusoikeuksien loukkaamiseen, koska neuvosto on kohdistamalla kantajaan rajoittavia toimenpiteitä rajoittanut laittomasti hänen liikkumisvapauttaan ja omistusoikeuttaan.

Kanne 16.7.2014 – North Drilling v. neuvosto

(Asia T-539/14)

(2014/C 303/66)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: North Drilling Co. (Teheran, Iran) (edustajat: asianajajat J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea ja J. Iriarte Ángel)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 16.4.2014 tehdyn neuvoston päätöksen 2014/222/YUTP 1 artiklan siltä osin kuin se koskee kantajaa ja poistamaan kantajan nimen liitteestä
- kumoamaan 16.4.2014 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 397/2014 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja poistamaan kantajan nimen liitteestä
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste koskee ilmeistä virhettä moitittujen säännösten perustana olevien tosiseikkojen arvioinnissa, sillä säännöksiltä puuttuu kantajan mukaan todellinen tosiseikka- ja näyttöperusta.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin, sillä moitittuja oikeussääntöjä rasittavat kantajan osalta perustelut, joilta puuttuu todellinen perusta ja jotka ovat lisäksi epätasälliset, epämääräiset ja yleiset siten, että ne estävät asianmukaisen puolustautumisen.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamiseen säännösten perustelemisen, väitettyjä syitä koskevan näytön puuttumisen ja puolustautumisoikeuksien ja omistusoikeuden osalta, koska perusteluvelvollisuutta ja velvollisuutta esittää todellista näyttöä ei kantajan mukaan ole noudatettu, mikä vaikuttaa muihin oikeuksiin.
- 4) Neljäs kanneperuste perustuu toimivallan ylittämiseen, sillä objektiivisten, täsmällisten ja yhtäpitävien aihetodisteiden perusteella voidaan kantajan mukaan katsoa, että neuvostolla, joka käytti asemaansa väärin ja menetteli tahallisen virheellisesti, oli sen ilmoittamista tavoitteista poikkeavat tavoitteet, kun se ryhtyi toimenpiteisiin, joilla määrättiin haitallisista seuraamuksista.
- 5) Viides kanneperuste perustuu sovellettavien oikeussääntöjen virheelliseen tulkittamiseen, sillä niitä sovellettiin kantajan mukaan väärin ja laajentavasti, mitä ei voida hyväksyä, kun kyse on haitallisia seuraamuksia koskevista säännöksistä.
- 6) Kuudes kanneperuste koskee omistusoikeuden loukkaamista, koska sitä on kantajan mukaan rajoitettu ilman todellista oikeuttamisperustetta ja noudattamatta suhteellisuusperiaatetta.
- 7) Seitsemäs kanneperuste perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen, sillä kantajan kilpailuasemaa suhteessa muihin heikennettiin perusteettomasti.

**Kanne 18.4.2014 – Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris v. SMHV –
Vicente Gandía Pla (ILLIRIA)**

(Asia T-541/14)

(2014/C 303/67)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris Srl (Salice Salentino, Italia) (edustaja: asianajaja D. Russo)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Vicente Gandía Pla SA (Chiva, Espanja)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 21.5.2014 asiassa R 917/2013-4 tekemän päätöksen
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: kuviomerkki, jossa on sanaosa "ILLIRIA" luokkaan 33 kuuluvia "viinejä" varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 10 599 033

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: vastapuoli valituslautakunnan menettelyssä

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: yhteisön tavaramerkki nro 8 299 653

Väiteosaston ratkaisu: väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksenalaisen päätöksen kumoaminen ja väitteen hyväksyminen

Kanneperusteet: yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.6.2014 – Makhoul v. neuvosto
(Yhdistetyt asiat T-432/11, T-490/11, T-649/11, T-651/11, T-97/12, T-99/12–T-102/12 ja T-446/12) ⁽¹⁾
(2014/C 303/68)
Oikeudenkäyntikieli: ranska

Seitsemännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 290, 1.10.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.7.2014 – Gemeente Bergen op Zoom v. komissio**(Asia T-641/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 303/69)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Kuudennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 31, 1.2.2014.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 25.6.2014 – José Manuel Baena Grupo v. SMHV – Neuman
(istuvan henkilön kuva)****(Asia T-28/14) ⁽¹⁾**

(2014/C 303/70)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 78, 15.3.2014.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI